Bestemmingsplan Swifterbant Tarpanweg 7, Swifterbant (D4017)

Toelichting bestemmingsplan

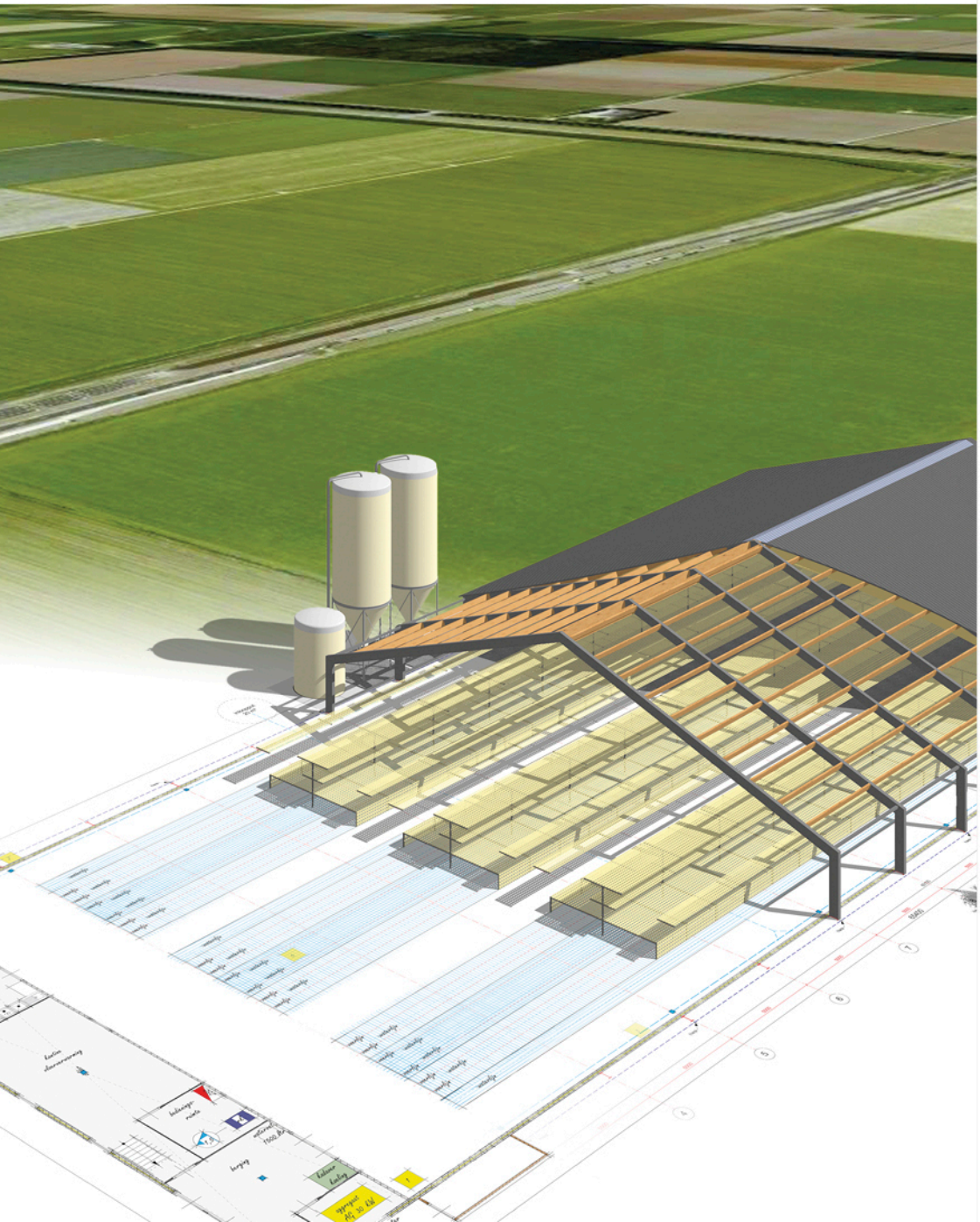

AGRA-MATIC

ADVIES MILIEU BOUW

Bestemmingsplan Swifterbant Tarpanweg 7, Swifterbant (D4017)
Toelichting Voorontwerp

aanvrager
Maatschap P.C. en K. Franken
Tarpanweg 7
8255 RT Swifterbant

locatie
Tarpanweg 7
8255 RT Swifterbant

Agra-Matic B.V.
J. Bouwman
Postbus 396
6710 BJ Ede

Datum: 22 mei 2019
Status: vastgesteld

INHOUD

1 Inleiding 3
1.1 Aanleiding 3
1.2 Ligging plangebied 3
1.3 Vigerend bestemmingsplan 4
1.4 Leeswijzer 5

2 Projectbeschrijving 7
2.1 Huidige situatie 7
2.2 Noodzaak uitbreiding 7
2.3 Gewenste situatie 10
2.4 Bedrijfsvoering 13
2.5 Landschappelijke inpassing 14

3 Beleidskader 16
3.1 Rijksbeleid 16
3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte 16
3.1.2 AMvB Ruimte 16
3.1.3 Ladder duurzame verstedelijking 17
3.2 Provinciaal beleid 17
3.2.1 Omgevingsvisie Flevoland - FlevolandStraks 17
3.2.2 Beleidsregel Kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied 19
3.2.3 Nota Landbouwontwikkeling in Flevoland 21
3.3 Gemeentelijk beleid 21
3.3.1 Structuurvisie Dronten 2030 21
3.3.2 Welstandsnota gemeente Dronten (2013) 23
3.3.3 Archeologiebeleid Dronten 23
3.3.4 Beleidskader erfvergroting > 2,5 ha – 3,5 ha 24

4 Omgevingsaspecten 28
4.1 Milieu 28
4.1.1 MER-beoordelingsnotitie 28
4.1.2 Milieuzonering 28
4.2 Bodemkwaliteit 29
4.3 Geurhinder 31
4.4 Luchtkwaliteit 32

4.5 Verkeer en parkeren 33
4.6 Geluid 34
4.7 Kabels en leidingen 34
4.8 Ecologie 35
4.8.1 Gebiedsbescherming 35
4.8.2 Soortenbescherming 38
4.9 Externe veiligheid 39
4.10 Archeologie en cultuurhistorie 40
4.11 Waterparagraaf 43
4.11.1 Waterrelevant beleid 43
4.11.2 Watertoetsproces 44
4.12 Dier- en volksgezondheid 47

5 Juridische aspecten 49
5.1 Inleiding 49
5.2 Nadere toelichting op de regels 49
5.2.1 Hoofdstuk 1 Inleidende regels 49
5.2.2 Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels 50
5.2.3 Hoofdstuk 3 Algemene regels 51
5.2.4 Hoofdstuk 4 Overgangsrecht en slotregel 51
5.3 Bestemmingen 51

6 Uitvoerbaarheid 53
6.1 Economische uitvoerbaarheid 53
6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid 53

7 Overleg en zienswijzen 54

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING

Maatschap P.C. en K. Franken heeft een rundvee- en pluimveebedrijf aan de Tarpanweg 7 Swifterbant. Voor het bedrijf is een vergunning verleend voor het houden van 44.900 leghennen, 208 stuks jongvee en 242 stuks melkvee.

In augustus 2017 is de bedrijfslocatie getroffen door brand, waarbij de twee-etagepluimveestal en mestopslagloods zijn afgebrand. Het voornemen is om twee nieuwe pluimveestallen terug te bouwen met een aparte mestopslagloods. De leghennen krijgen in de beoogde situatie meer leefoppervlakte ter beschikking en daarbij worden beide stallen voorzien van een wintergarten en een buitenuitloop. In totaal zullen op de nieuwe locatie maximaal 208 stuks jongvee, 242 stuks melkvee en 50.000 leghennen worden gehuisvest.

Om de gewenste ontwikkelingen mogelijk te maken, moet het bouwperceel worden vergroot van 2,5 hectare naar 3,5 hectare. Het vigerende bestemmingsplan biedt onvoldoende mogelijkheden om de beoogde herontwikkeling binnenplans te regelen. Derhalve wordt thans een nieuw bestemmingsplan opgesteld voor deze locatie.

1.2 LIGGING PLANGEBIED

Het perceel aan de Tarpanweg 7 is gelegen in het buitengebied van de gemeente Dronten, in de provincie Flevoland, op circa 2,6 kilometer ten noordoosten van Swifterbant. Dit dorp werd in 1957 ontworpen in de vanaf 1950 drooggelegde polder Oostelijk Flevoland. In 1962 werden de eerste huizen opgeleverd. De bewoners vinden emplooi in de landbouw in de polder, en in nijverheid en dienstverlening in de plaatsen Dronten en Lelystad.

Het plangebied is kadastraal bekend als gemeente Dronten, sectie B, nr. 554. Het is in eigendom van de initiatiefnemers. De luchtfoto (zie figuur 1.1 op de volgende pagina) toont de ligging van het plangebied – aangeduid met de rode pijl – in het buitengebied. Overigens dateert deze luchtfoto van voor de brand.

Rondom het plangebied liggen vooral agrarische gronden, die worden gekenmerkt door een blokvormige verkaveling. Verder zijn in de omgeving enkele (agrarische) bedrijven en een enkele burgerwoning aanwezig. De dichtstbijzijnde woning, welke geen bedrijfswoning is, is op een afstand van circa 910 meter van de grens van de inrichting gelegen. Op een afstand van circa 74 meter vanaf de voorgevel van rundveestal A is een bedrijfswoning gelegen, behorende bij een agrarisch bedrijf (Tarpanweg 8).

Figuur 1.1 Luchtfoto omgeving plangebied (bron: www.ruimtelijkeplannen.nl)

1.3 VIGEREND BESTEMMINGSPLAN

Het bouwperceel aan de Tarpanweg 7 is gelegen binnen het “Bestemmingsplan Buitengebied (9010)” van de gemeente Dronten. Dit bestemmingsplan is op 5 augustus 2008 in werking getreden. Het plangebied heeft conform het vigerende bestemmingplan de bestemming ‘Agrarisch gebied’. Figuur 1.2 op de volgende pagina betreft een uitsnede van de verbeelding. De gronden met de bestemming ‘Agrarisch gebied’ zijn onder andere bestemd voor de uitoefening van het agrarisch bedrijf met een in hoofdzaak grondgebonden agrarische bedrijfsvoering, al dan niet in combinatie met een ondergeschikte tweede tak in de vorm van intensieve veehouderij. Gebouwen ten behoeve van de uitoefening van het agrarisch bedrijf mogen binnen deze bestemming uitsluitend binnen een bouwperceel worden gebouwd op de gronden die op de kaart zijn voorzien van de aanduiding ‘bouwperceel’.

De gewenste uitbreiding van het bouwvlak ligt in het op 30 april 2015 vastgestelde bestemmingsplan “Buitengebied Dronten (D4000)”. Dit plan geldt voor het buitengebied met uitzondering van de agrarische bouwvlakken veehouderij (inclusief zoekgebied). Hiervoor geldt het hiervoor benoemde “Bestemmingsplan Buitengebied (9010)”. Om voor het bedrijf een eenduidige bestemming te krijgen is ervoor gekozen om het gehele bouwvlak onder de planwijziging te laten vallen. Het plangebied omvat daarmee het huidige bouwperceel, vallend onder het “Bestemmingsplan Buitengebied (9010)”, en de uitbreiding, vallend onder het bestemmingsplan “Buitengebied Dronten (D4000)”.

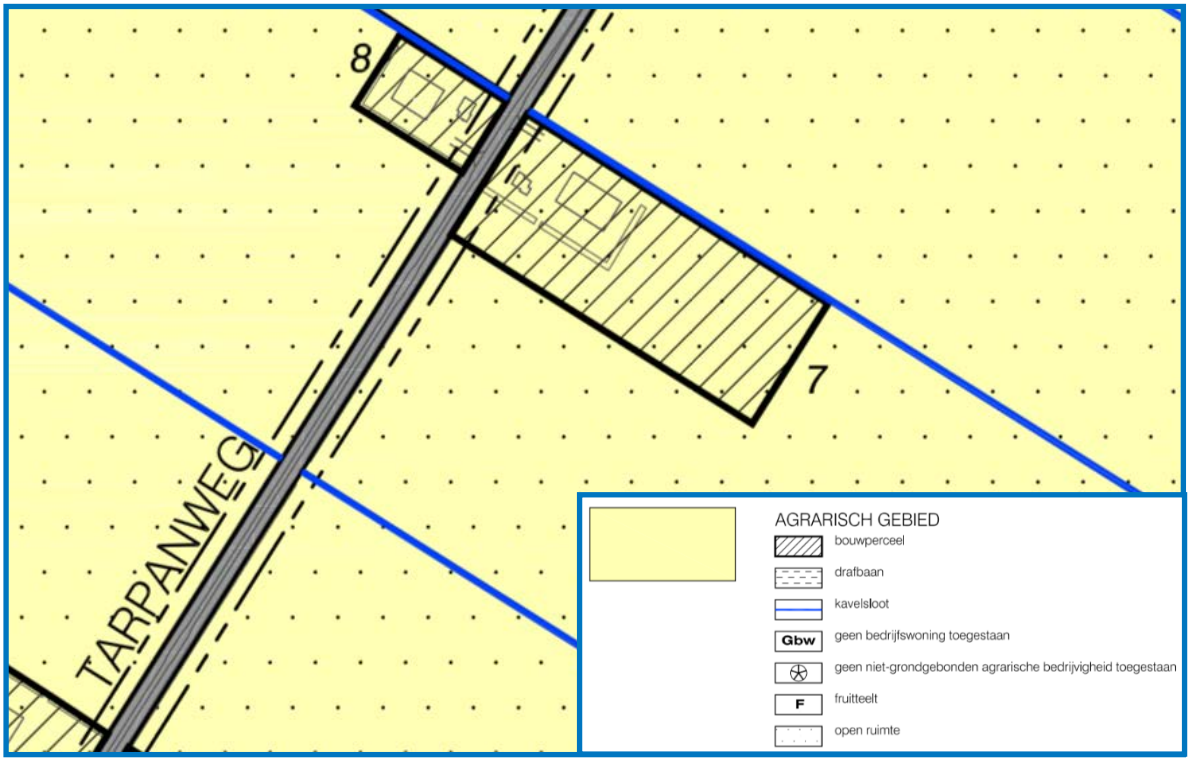

Figuur 1.2 Uitsnede verbeelding vigerend "Bestemmingsplan Buitengebied (9010)", bron: www.dronten.nl

Het vergroten van het bouwperceel kan, conform het "Bestemmingsplan Buitengebied 9010", middels een wijzigingsplan tot 2,5 hectare. Het bouwperceel aan de Tarpanweg 7 heeft reeds deze oppervlakte. Naar aanleiding van de gebleken behoefte uit de agrarische sector en het collegeakkoord is de maximale grootte van 2,5 hectare onder de loep genomen. Op 22 januari 2015 stemde de gemeenteraad ermee in om met maatwerk erfvergrotingen van agrarische erven groter dan 2,5 hectare mogelijk te maken tot maximaal 3,5 hectare. Maatwerk betekent dat buiten het bestemmingsplan om een beleidskader wordt gegeven met criteria waaraan getoetst kan worden. Op basis hiervan kan met een aparte ruimtelijke procedure (bestemmingsplan ex artikel 3.1. Wro) de ontwikkeling planologisch mogelijk worden gemaakt.

1.4 LEESWIJZER

Dit nieuwe bestemmingsplan voor de locatie Tarpanweg 7 Swifterbant heeft als doel de planologische mogelijkheid te scheppen voor de nieuwbouw van de twee pluimveestallen met een separate mestopslagloods, aan de achterzijde van het bedrijf. In de navolgende toelichting op de regels is een beschrijving van huidige situatie opgenomen en wordt het feitelijke plan beschreven (hoofdstuk 2). In hoofdstuk 3 wordt een overzicht gegeven van het beleid waaraan het plan moet voldoen.

Ingevolge artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening wordt in de toelichting van een bestemmingsplan een beschrijving opgenomen van het verrichte onderzoek naar relevante feiten en af te wegen belangen (artikel 3.2. Algemene wet bestuursrecht).

Om tot een gedegen planontwikkeling te komen, zijn diverse onderzoeken uitgevoerd. Deze onderzoeken geven inzicht in de ontwikkelingsmogelijkheden van het gebied. Hoofdstuk 4 geeft een beschrijving van de relevante ruimtelijke en milieuaspecten.

Hoofdstuk 5 licht de juridische vormgeving van het plan toe. De hoofdstukken 6 en 7 verwoorden achtereenvolgens de economische uitvoerbaarheid en de resultaten van inspraak en overleg. Ten slotte worden er regels opgesteld, zoals die gaan gelden voor de betreffende locatie.

2 PROJECTBESCHRIJVING

In dit hoofdstuk worden de bestaande en de gewenste ontwikkeling beschreven. De huidige situatie vormt de basis waarin de nieuwe ontwikkeling ruimtelijk en functioneel moet worden ingepast.

2.1 HUIDIGE SITUATIE

Op de locatie Tarpanweg 7 te Swifterbant exploiteert maatschap P.C. en K. Franken een rundvee- en pluimveebedrijf. Conform de vigerende vergunningen mogen op het bedrijf 242 melk- en kalfkoeien, 208 stuks jongvee en 44.900 leghennen gehouden worden. De diertabel is opgenomen als bijlage 1. De oppervlakte van het huidige bouwperceel bedraagt circa 2,5 hectare. Binnen dit bouwperceel zijn, naast de bedrijfswoning, diverse bedrijfsgebouwen aanwezig.

Aan de voorzijde van het perceel wordt het rundvee gehouden. In stal A (met een oppervlakte van circa 3.093 m²) worden 242 stuks melkvee en 7 stuks jongvee gehuisvest. Hier is een carrousel aanwezig voor het melken van de koeien. Stal B heeft een oppervlakte van circa 2.155 m² en biedt ruimte aan 201 stuks jongvee. Achter de rundveestallen worden de bijproducten en vaste mest opgeslagen. Tevens liggen hier diverse sleufsilo's voor de opslag van voer voor het rundvee.

De achterzijde van het perceel is in gebruik ten behoeve van de pluimveehouderij. Hier stond een twee-etagestal (met een oppervlakte van circa 1.772 m²) voor het houden van 44.900 leghennen. Aan de stal was een mestopslagloods gerealiseerd van circa 210 m².

Het perceel wordt ontsloten aan de noordwestzijde. Aan deze zijde ligt een oprit, die de bestaande stallen en bedrijfswoning ontsluit op de Tarpanweg. De oprit wordt zowel voor het bedrijf als voor de woning benut. Aan de achterzijde van het bedrijf is een kavelpad van beton en asfalt gelegen.

In augustus 2017 is de bedrijfslocatie getroffen door een hevige brand, waarbij de huidige pluimveestal en de mestopslagloods zijn afgebrand. De aanvrager is voornemens het bedrijf te herstellen en daarbij de leghennen meer leefruimte en uitloop te bieden. De maatschap streeft een toekomstgericht en levensvatbaar bedrijf na, waar brandveiligheid hoog in het vaandel staat. Hiervoor moeten bedrijfseconomische keuzes worden gemaakt. Uitgangspunt is dat er een bedrijf dient te ontstaan, waar zowel op maatschappelijk verantwoorde als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden kunnen worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding.

2.2 NOODZAAK UITBREIDING

Zoals hiervoor reeds is aangegeven, is het bedrijf getroffen door brand. Daarbij zijn de twee-etagestal en de mestopslagloods volledig afgebrand. Op dit moment wordt er geen inkomen gegenereerd uit de pluimveetak op het bedrijf, terwijl de hypotheekverplichting wel door loopt. De verzekering dekt maximaal één jaar inkomensderving, waarbij uitkering alleen plaatsvindt als de stal herbouwd wordt. Het is dan ook noodzakelijk dat de situatie zo spoedig mogelijk hersteld wordt.

Het herbouwen van de stal op dezelfde wijze als vergund vóór de brand is wel mogelijk maar niet gewenst. De samenleving wil geen dieren meer in twee-etagestallen, en vraagt om een verbetering van dierenwelzijn liefst ook een verbetering van de milieusituatie. Stallen met meerdere bouwlagen zijn uitgesloten voor deelname aan het Beter Leven keurmerk, omdat de Dierenbescherming van mening is dat dieren in principe een (vrije) uitloop ter beschikking moeten hebben. Bij etagestallen zijn die mogelijkheden er niet of alleen voor de benedenetage. Het opnieuw bouwen volgens de verleende vergunningen zou geen vooruitgang zijn in duurzaamheidsontwikkeling terwijl op dit moment een keuze gemaakt moet worden voor een bedrijfsopzet voor de komende jaren.
Ook in het kader van brandveiligheid is de herbouw van de voormalige stal geen gewenste ontwikkeling omdat dit onvoldoende brandveilig is gebleken.

Het Beter Leven-concept is geen wettelijk voorgeschreven systeem maar een duurzaamheidsconcept dat is ontwikkeld in samenwerking met de Dierenbescherming. Het past goed binnen de Nederlandse regelgeving op het gebied van dierwelzijn en milieuaspecten

De nieuwbouw moet passen in de huidige marktsituatie en aansluiten bij wensen in de maatschappij omdat de regelgeving daarin zal volgen en omdat het bedrijfseconomisch resultaat mede afhangt van de vraag uit de consumentenmarkt. Dat is alleen mogelijk door het bouwen van twee separate stallen. Deze stallen dienen, in het kader van brandveiligheid, op voldoende afstand van elkaar geplaatst te worden. Op deze wijze is het mogelijk alle dieren een buitenuitloop ter beschikking te stellen. Tevens krijgen ze meer ruimte in de stal en in de overdekte uitloop.

Een voorbeeld van de ontwikkelingen in de markt is het persbericht van Albert Hein op 19 oktober 2018: '*Alle eieren die supermarktketen Albert Heijn verkoopt hebben vanaf vrijdag 19 oktober minimaal het 1 ster Beter Leven Keurmerk. Dat betekent dat de kippen die de eieren produceren vrij kunnen scharrelen, frisse lucht krijgen en met minder hennen bij elkaar zitten. Albert Heijn werkt met een gesloten transparante keten waarin de supermarktorganisatie samenwerkt met eierleveranciers en pluimveehouders om duurzaamheidstappen te kunnen maken.*
Een volgende stap is dat Albert Heijn vanaf eind november met de blockchaintechnologie de productieketen van de Albert Heijn eigen merk eieren inzichtelijk maakt. Door de code in te tikken op www.check-je-ei.nl kan de klant zien wat de legdatum is van het ei en welke route het ei heeft afgelegd tot het werd gekocht. In alle Albert Heijn-winkels is het hele eierschap vernieuwd. Klanten krijgen uitleg over de betekenis van de verschillende sterren van het Beter Leven Keurmerk'.

De gewenste ontwikkeling op het bedrijf aan de Tarpanweg 7 in Swifterbant past goed binnen de visie van de pluimveesector in Nederland zoals deze is vastgelegd in haar 'Koers voor een vitale pluimveehouderij in 2025', opgesteld in oktober 2016:
'In lijn met politieke en maatschappelijke voorkeuren zijn vier thema's gedefinieerd, waarlangs de sector zijn ambities en doelen wil gaan realiseren:

1. *veelzijdig en marktgericht*
2. *gezond voor mens en dier*
3. *energie en milieu*
4. *maatschappij en omgeving'*

Stuk voor stuk worden deze doelen uit de visie in het plan aan de Tarpanweg 7 in praktijk gebracht.

Bij de huidige planvorming moet ook rekening worden gehouden met ontwikkelingen in de toekomst. Daartoe is een duurzame bedrijfsopzet noodzakelijk. Het is de wens van de ondernemer op termijn om te schakelen naar het houden van biologische leghennen en daar is de nieuwe bedrijfsopzet voor de pluimveetak gebaseerd. Op dit moment is de vraag naar biologische eieren niet erg groot. De ondernemer verwacht dat deze markt in de toekomst zal herstellen, gezien de geluiden uit politiek en maatschappij. Hij wil bij het bepalen van de huidige bedrijfsopzet rekening houden met deze ontwikkeling en de nieuwbouw van de stallen daarop richten zodat zonder groot kapitaalverlies het bedrijf omgevormd kan worden wanneer de markt daar aan toe is. Deze mogelijkheid van doorontwikkeling zorgt er ook voor dat het bedrijf toekomst bestendig is.

De stallen en (overdekte) uitlopen worden zo ingericht dat de dieren zich op een zo natuurlijk mogelijke manier kunnen gedragen. De dieren moeten altijd naar buiten kunnen, tenzij dit niet kan door weers-, bodem- of gezondheidsomstandigheden. Per m² meter leefoppervlakte mogen in de biologische houderij voor legkippen maximaal 6 dieren worden gehouden. Dit betekent 33% minder dieren ten opzichte van de gangbare houderijsystemen. Of, bij een gelijk aantal dieren als vergund, een toename van het stalvloeroppervlak met 33%. Daarboven komt dan de benodigde extra ruimte voor de overdekte uitloop; deze is minimaal 50% van het stalvloeroppervlak van de dieren.
Volgens de biologische landbouwmethode kunnen in een stal, rekening houdend met een maximaal brandcompartiment van 2.500 m², niet meer dan 15.000 dieren gehouden worden. Na nieuwbouw van twee stallen op het bedrijf, met beiden een oppervlakte van 2.500 m², kunnen in de toekomst maximaal 30.000 biologische leghennen worden gehuisvest. Een dergelijk aantal dieren is noodzakelijk om ook in de toekomst een gezinsinkomen te kunnen genereren.

Tot het moment dat er weer voldoende vraag is naar biologische eieren wil de ondernemer in beide stallen leghennen houden conform een ander ook duurzaam huisvestingssysteem. Zoals aan het begin van deze paragraaf reeds is toegelicht, zullen de dieren de beschikking krijgen over een overdekte uitloop met een buitenuitloop. Tijdelijk worden er beperkt meer dieren in de stallen gehouden, waardoor de investering in de nieuwbouw mogelijk terugverdiend kan worden en er voorlopig sprake is van voldoende inkomen. Aangezien de dieren naar buiten kunnen, is er sprake van een hoger dierenwelzijn ten opzichte van de vergunde situatie. Het op deze wijze houden van kippen voldoet aan de eisen van het Beter leven keurmerk met 2 sterren. Dit wordt in de volgende paragraaf nader toegelicht. Bovendien zorgt dit diervriendelijke huisvestingssysteem met het aangevraagde aantal dieren voor een verdere verlaging van de emissie van fijnstof en ammoniak ten opzichte van de vergunning. Dit komt in de volgende hoofdstukken aan de orde.

Samengevat zijn, in combinatie met brandveiligheid en maatschappelijke acceptatie, twee stallen van 2.500 m² nodig om in de toekomst 30.000 kippen op biologische wijze te kunnen houden en daarmee een gezinsinkomen te genereren. Het aantal aangevraagde dieren heeft dan ook geen invloed op de omvang van het plangebied en is noodzakelijk voor een rendabele bedrijfsvoering totdat de legkippen op het bedrijf volgens de biologische landbouwmethode worden gehouden.

Binnen het huidige bouwvlak is niet voldoende ruimte voor het realiseren van deze stallen. Het voorste gedeelte van het bedrijf is ingericht ten behoeve van de rundveetak: dierverblijven, machineberging en opslag van ruwvoer. Een verhoging van het bebouwingspercentage is hier niet mogelijk. De gebouwen en voeropslagen verkeren in een goede staat van onderhoud en zijn niet toe aan vervanging. Het slopen van de huidige bebouwing op het terrein zou leiden tot

kapitaalvernietiging. Bovendien is een fysieke scheiding tussen de rundvee- en de pluimveehouderij gewenst in verband met dierziektes.

Aan de achterzijde van het bouwperceel, waar de afgebrande stal heeft gestaan, is ruimte beschikbaar voor nieuwbouw van de stallen (oppervlakte circa 55 x 100 meter). Omdat er voor de kippen vanuit beide stallen mogelijkheden moeten zijn voor vrije uitloop, is plaatsing van de stallen in zuidoostelijke richting de enige optie. De beschikbare ruimte binnen het resterende gedeelte van het bouwperceel is lang niet toereikend in verhouding tot de benodigde ruimte. Bovendien is het gewenst alle stallen in eenzelfde richting op het erf te plaatsen, haaks op de weg. Zo wordt beter aangesloten bij de bebouwingsstructuur op het bedrijf en in de omgeving. De twee dierverblijven (naast elkaar) ter vervanging van de afgebrande twee dierverblijven (boven elkaar) komen dan voor een deel binnen het bestaande bouwvlak en zullen voor het overige deel erbuiten vallen. Omdat de dierverblijven in verband met brandveiligheid op voldoende afstand van elkaar moeten zijn gelegen wordt deze tussenruimte gebruikt door het koepad tussen de stallen te leggen zodat de weidepercelen ook voor de melkkoeien op het bedrijf bereikbaar blijven.

Zoals aangegeven is het Beter Leven systeem een concept van de Dierenbescherming in Nederland. Daarnaast zal het geheld bedrijf voldoen aan alle Nederlandse en Europese regelgeving op het gebied van huisvesting, emissie en grondgebruik. Het toe te passen volière huisvestingssysteem voor de dieren past hier prima binnen en ook de droging van de pluimveemest in de loods zal plaatsvinden met een sterk verlaagde emissie naar de omgeving. In de MER-beoordelingsnotitie is dat verder in beeld gebracht en zal bij de aan te vragen vergunningen nog eens beoordeeld worden.

2.3 GEWENSTE SITUATIE

Hetgeen hiervoor omschreven is, resulteert in een kleine stijging van de bedrijfsomvang, wat de aanvrager in staat stelt om te komen tot een duurzame pluimveehouderij, waar efficiëntie, dierwelzijn en milieu hoog in het vaandel staan.

Het plan is om 50.000 leghennen te gaan houden in twee nieuwe pluimveestallen, met als extra mogelijkheid de dieren naar buiten te laten gaan. Het houden van Freiland legkippen voldoet aan de eisen van het Beter leven keurmerk met 2 sterren. In de toekomst zullen de dieren gehuisvest gaan worden volgens de biologische landbouwpraktijk, wat een keurmerk van 3 sterren van de dierenbescherming heeft. In figuur 2.1 op de volgende pagina is het verschil tussen de huidige bedrijfsvorm (gangbaar) naar een 2- of 3-ster concept gevisualiseerd.

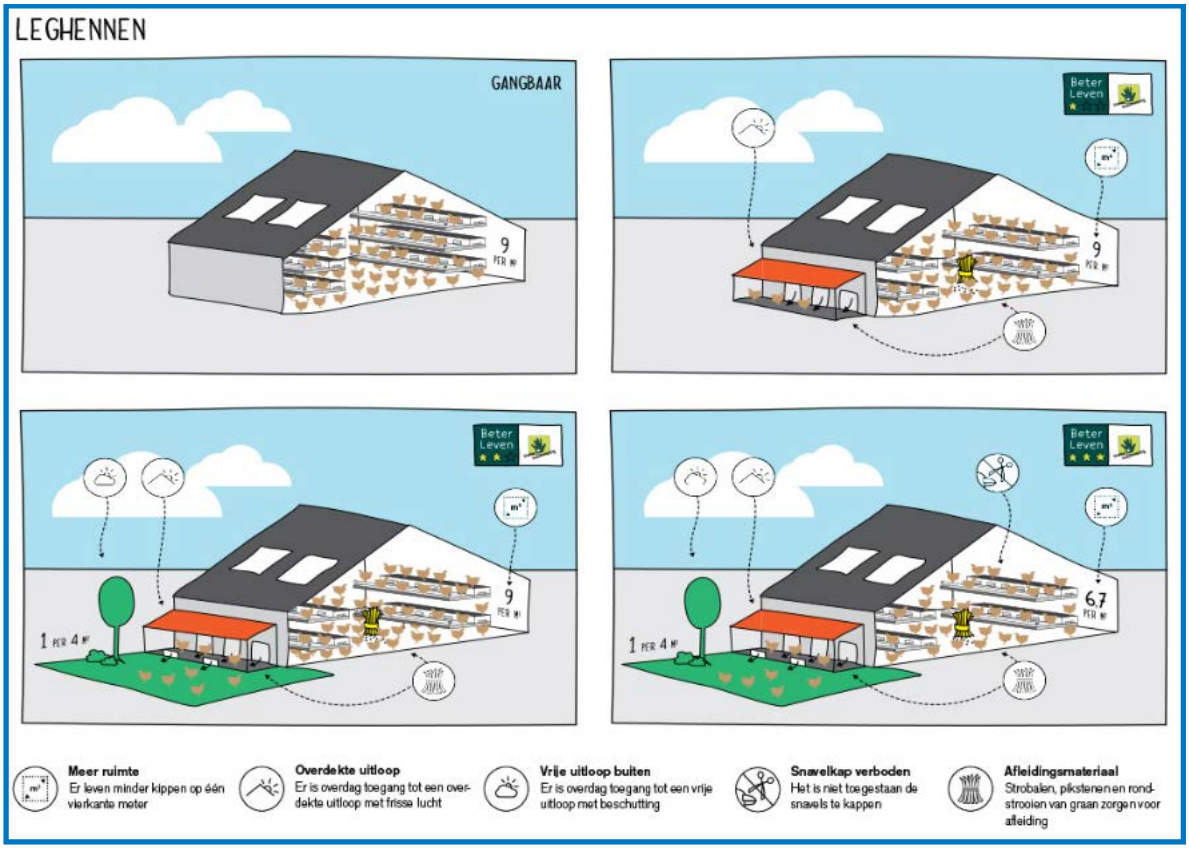

Figuur 2.1 Verschillen tussen gangbare, 1-, 2- of 3-sterren concepten Beter Leven, bron: www.beterleven.dierenbescherming.nl

Bijlage 2 betreft een situatietekening van de gewenste opzet van het bedrijf aan de Tarpanweg 7. De afgebrande pluimveestal wordt niet herbouwd, maar er is voor gekozen twee losstaande stallen terug te bouwen (stal C1 en C2). De stallen bieden meer leefruimte aan de dieren. Bovendien krijgen de leghennen, in het kader van dierwelzijn, de beschikking over een wintergarten (een overdekte uitloop) en een buitenuitloop. De afstand tussen de stallen bedraagt circa 15 meter, voldoende om eventuele brandoverslag te voorkomen. Tevens wordt een separate mestopslagloods (gebouw D) gerealiseerd, op circa 10 meter afstand van stal C2. Ter plaatse van de rundveehouderij, aan de voorzijde van het bedrijf, vinden geen veranderingen plaats.

Door bovengenoemde maatregelen wordt het bebouwingsoppervlak groter dan in de vergunde situatie. De totale omvang van de gebouwen, exclusief de bedrijfswoning, wordt circa 10.455 m². In de huidige situatie was dit circa 7.435 m². Voor de toegang tot de nieuwe gebouwen en het plaatsen van de voersilo's is het noodzakelijk dat de bestaande erfverharding wordt uitgebreid.

De nieuwe stallen worden circa 100 meter lang en 23,5 meter breed (inclusief wintergarten), met een goothoogte van circa 2,8 meter en een nokhoogte van circa 6,8 meter. Beide stallen worden aan één zijde voorzien van een overdekte uitloop, met een breedte van ruim 8 meter. Ze worden voorzien van diervriendelijke volièrehuisvesting (RAV E 2.11.2.1). Bij een dergelijk systeem zijn op meerdere niveaus in de stal roosters aangebracht. Onder deze roosters zijn mestbanden aangebracht waarop de pluimveemest gedroogd kan worden.

De mestopslagloods wordt circa 10 meter breed en 23,5 meter lang. Dit gebouw wordt circa 7 meter hoog, met een goothoogte van circa 5 meter. Door de mest langere tijd op te slaan zijn er meerdere afzetmogelijkheden. Zo is het mogelijk om de mest lokaal af te zetten als meststof voor gewassen. Ook kan de mest (inter)nationaal worden afgezet voor meerdere doeleinden, bijvoorbeeld in korrelvorm als meststof voor de druiventeelt.

Er is voor gekozen om de nieuwe stallen op te zetten aan de hand van de eisen uit de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV), wat betekent dat diverse bovenwettelijke maatregelen worden getroffen. De MDV bevordert duurzame innovaties in de veehouderij. Stallen die voldoen aan de criteria van de MDV tonen betrouwbaar aan dat zij voldoen aan de duurzaamheidsdoelstellingen van overheidsregelingen. Deze doelstellingen zijn uitgewerkt in concrete criteria op het gebied van fijnstof, ammoniak, dierwelzijn, diergezondheid, omgeving en energie. Het voldoen aan de eisen uit de MDV vraagt om meer staloppervlakte en extra investeringen, die weer terugverdiend moeten worden. Daarmee wordt wel vooruitgelopen op toekomstige ontwikkelingen en is er sprake van een duurzaam bedrijf. Inmiddels is voor de gekozen bedrijfsopzet een voorlopig certificaat verleend voor wat betreft de MDV. Er is dus sprake van een duurzame ontwikkeling van de pluimveetak op het bedrijf.

Beide stallen worden voorzien van een warmtewisselaar. Deze brengt voorverwarmde lucht in een stal, wat zorgt voor een prettig leefklimaat voor de dieren en een complete klimaatbeheersing. De warme, vuile stallucht wordt door de unit afgevoerd waardoor de thermische efficiëntie ervoor zorgt dat de verse buitenlucht wordt verwarmd. De voorverwarmde verse buitenlucht wordt de stal ingeblazen, waardoor significant op de stookkosten wordt bespaard. De warmtewisselaar kan 50 – 70% van de warmte, welke normaal verloren gaat via de uitlaat, hergebruiken voor het opwarmen van de inlaatlucht.

De warmtewisselaars beperken niet alleen de stookkosten en het energieverbruik, maar ze dragen ook bij aan een lagere CO_2-uitstoot en een sterke vermindering van uitstoot van fijnstof. Het creëren van een perfect en constant klimaat in de stallen draagt tenslotte bij aan een betere mestkwaliteit en een lagere uitstoot van ammoniak.

De leghennen in de nieuwe stallen krijgen overdag vrije uitloop. Als (Europese) norm geldt dat voor elke 2.500 leghennen in beginsel 1 hectare aan uitloopruimte beschikbaar is. KAT – Verein für kontrollierte alternative Tierhaltungsformen e.V. heeft een KAT-handleiding voor legbedrijven opgesteld (geldig vanaf 1 april 2017). Hierin is het volgende opgenomen voor wat betreft het uitloopterrein:

Voor de dieren staat, met betrekking tot het opgezet aantal dieren, een uitloopterrein van minimaal 4 m² / dier ter beschikking. Het uitloopterrein bevindt zich op een maximale afstand van 350 meter tot aan de dichtbijgelegen uitloopopening. Bij mobiele stallen geldt, dat indien per hen 10 m² beschikbaar is en een rotatiesysteem wordt toegepast en alle dieren tijdens de gehele levensduur van het bestand in gelijke mate toegang hebben tot de gehele uitloopruimte, mag de bezetting per uitloopruimte op geen enkel moment meer dan één hen per 2,5 m² bedragen. Bij vrije-uitloop houderij wordt voor de bepaling van de maximale aftstand tot de dichtbijgelegen uitloopopening een straal van 350 meter in rekening gebracht en bij biologische houderij wordt er met de loopweg rekening gehouden.

Voor een bedrijf met 50.000 leghennen is dus tenminste 20 hectare buitenuitloop nodig (10 hectare per stal). Een kip is van nature een bosdier en wil niet graag in een open veld verblijven. Vanuit de certificerende instanties zijn pluimveehouders dan ook verplicht om voor de dieren schaduwplekken in de uitloop te creëren. In de Kat-handleiding wordt aangegeven dat er minimaal 4 schaduwplekken per hectare noodzakelijk zijn:

Het uitloopterrein is zo aangelegd, dat ze zoveel mogelijk gelijkmatig door de kippen kan worden gebruikt. Bomen, struiken en hagen moeten zo verzorgd worden dat de kippen op de hiermee beplantte oppervlakte kunnen gaan schuilen. In de uitloop mogen er geen brandplekken, olielekkage-plekken of iets dergelijks aanwezig zijn. Evenzo is opslaan van materiaal/materieel en het verspreiden van mest niet toegestaan. De uitloop moet grotendeels begroeid zijn en wordt niet gebruikt voor andere doeleinden, behalve boomgaard, bosterrein en grasland, voor zover dit laatste gebruik door de bevoegde autoriteiten is toegestaan.

Vanaf een afstand van meer dan 150 meter tot de dichtst bijgelegen uitloopopening zijn tenminste 4 schuilmogelijkheden per hectare gelijkmatig over de hele uitloopruimte verdeeld. De uitloop moet worden afgerasterd met kippengaashek of een mobiele omheining. Als dit niet mogelijk zou zijn, moeten de grenzen van de uitloop met duidelijk zichtbare begrenzingspalen worden gemarkeerd. De begrenzingspalen mogen niet met teer/ afgewerkte olie of andere risicomaterialen worden geïmpregneerd noch geschilderd.

Bovenstaande heeft tot gevolg dat per uitloop minimaal 40 schaduwplekken aanwezig moeten zijn. Deze plekken worden vaak op een traditionele manier gecreëerd, door bijvoorbeeld het plaatsen van kisten. Bijkomend voordeel is dat er door de extra schaduwplekken minder ganzen en zwanen zullen landen in de uitloopweides. Hierdoor wordt het risico op besmetting met vogelgriep voor de kippen behoorlijk verlaagd.

Met de nieuwe bedrijfsopzet kan in de toekomst een rol van betekenis gespeeld worden op de markt. Door de omvang van het bedrijf kunnen er kostenbesparingen worden doorgevoerd en kan er op een efficiëntere manier gewerkt worden. Dit leidt tot een lagere kostprijs, wat leidt tot een betere concurrentiepositie. Met deze groei en met de investering in dierwelzijn en milieuaspecten kan het bedrijf ook over een aantal jaren de concurrentie nog aan en zo op een duurzame wijze gezond voedsel produceren.

2.4 BEDRIJFSVOERING

Op een leeftijd van 17 weken komen de kippen naar het pluimveebedrijf en kunnen ze wennen aan hun nieuwe verblijf. Na een gewenningsperiode van circa 2 á 3 weken beginnen de hennen met het leggen van eieren. De dieren worden gehuisvest in een stal met volièrehuisvesting met daarbij een wintertuin en buitenuitloop. In de stal kunnen ze eten, drinken, rusten, scharrelen, eieren leggen en zich in hoogte door de stal bewegen.

De dieren leggen de eieren in de daarvoor bestemde legnesten. De eieren rollen vanuit de legnesten op de eierband. Deze eierband transporteert de eieren naar de centrale eierverzamelruimte aan de voorzijde van stal C1, waar de eierinpakmachine de lege eiertrays vult. Vervolgens zorgt de palletiseerrobot dat de stapels met gevulde eiertrays op pallets worden geplaatst waarna deze naar de eieropslag getransporteerd kunnen worden. De eieren worden twee- tot driemaal per week van het bedrijf afgevoerd.

Na een productieperiode van circa 15 maanden verlaten de leghennen het bedrijf, waarna de stallen en de inrichting worden gereinigd. Hierna kunnen weer jonge hennen worden aangevoerd. Tussen de afvoer van oude leghennen en de aanvoer van jonge leghennen is er een periode van leegstand van circa 2 weken.

2.5 LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

Het plangebied is gelegen in een open agrarisch gebied. Het landschap is, samen met de systematisch aangebrachte beplanting rondom de erven, kenmerkend voor de gemeente Dronten. Deze gemeente is van oudsher een agrarische gemeente en ook vandaag de dag is de landbouw een zeer belangrijke pijler in de gemeente. Vooral de akkerbouw en veehouderij vormen een belangrijk onderdeel van de economie en bepalen voor een groot deel het landschappelijk beeld van de gemeente.

Het grootschalige open landschap heeft een grotendeels agrarisch karakter en dat moet ook in de toekomst zo blijven. De landbouwsector en de innovaties die daarin plaatsvinden, moeten ook in 2030 in Europa nog steeds hoog aangeschreven staan. Een belangrijke ontwikkeling, die al enige tijd gaande is en die in de toekomst verder door zal zetten, is de schaalvergroting die noodzakelijk is om de bedrijfsvoering te laten renderen. In de gemeente Dronten is voldoende ruimte voor deze schaalvergroting.

Het plangebied ligt in de polderzone van de gemeente Dronten. De zone wordt gevormd door verschillende vlakken. De vlakken bestaan uit de gestandaardiseerde polderverkavelingen, de bouwstenen van de structuur. De omgeving betreft een open ruimte met erven als ‘groene eilanden’, vanwege de kleinere plukjes boombeplanting van de houtsingels om de erven. De lijnstructuren van de wegen worden benadrukt door de dubbele boombeplanting van deze wegen. De onregelmatigheden in het verkavelingspatroon komen voort uit de knikken van de wegen en kanalen.

De voorgenomen ontwikkeling past bij het landschappelijk beeld. De vorm van het bouwperceel blijft rechthoekig. Daarnaast worden de voorgenomen ontwikkelingen achterop het erf gesitueerd. Dit is dus vanaf de doorgaande weg nauwelijks zichtbaar.

De afzonderlijke gebouwen op een boerenerf dienen samen een herkenbare eenheid te vormen. Er is samenhang gewenst in architectuur tussen de bedrijfswoning en de bedrijfsbebouwing. Samen tonen ze de normen en voorkeuren van de ondernemer. De bebouwing wordt in schaal en karakter aangesloten op het omliggende landschap en op de stedenbouwkundige structuur. Alle stallen zijn in eenzelfde richting op het erf geplaatst. De bebouwing is georiënteerd naar de openbare weg, in tegenstelling tot de huidige situatie. De afgebrande pluimveestal was in de breedterichting op het perceel geplaatst. Door de nieuwe stallen haaks op de weg te realiseren, wordt beter aangesloten bij de bebouwingsstructuur op het bedrijf en in de omgeving.

Binnen het erf blijft, gezien vanaf de weg, de woning beeldbepalend ten opzichte van de omringende bijgebouwen. Bij het ontwerp van de stallen is wel met een aantal aspecten rekening gehouden. De stallen betreffen eenvoudige, rechthoekige constructies. Er wordt gebruik gemaakt van ‘natuurlijke’, sobere, goed in het landschap passende, kleuren zoals groen en antraciet, overeenkomstig de bestaande bebouwing. De daken hebben een donkere antracietkleur (niet glimmend). Dit alles geeft een rustiger beeld op het terrein. Op deze wijze voegen de gebouwen zich in het landschap.

Om het perceel is een erfsingel aanwezig. Door de bestaande beplanting door te trekken om de nieuwe bebouwing heen ontstaat een groen kader. De te verwijderen erfsingelgedeeltes worden hersteld en uitgebreid met een minimale breedte van 6 meter aansluitend op de bouwperceelsgrens. De aan te brengen erfsingels zullen aansluiten bij de reeds aanwezige beplanting en worden uitgevoerd conform de notitie “Beplantingsplannen boerenerven” van de gemeente Dronten, opgesteld door Landschapsbeheer Flevoland. In deze notitie is een viertal plantschema’s opgesteld voor de aanplant van singels rondom boerenerven. Op grond van de bodemkaart (www.bodemdata.nl) zijn de gronden in de gemeente Dronten verdeeld in twee gebieden: lichte en rijke gronden. De bedrijfslocatie is gelegen op de rijkere gronden. Deze gronden beslaan het grootste deel van het oppervlak van de gemeente Dronten en worden gemakshalve aangeduid als ‘Kleigrond’.

Voor het onderhavige erf kan worden uitgegaan van het naaststaande plantschema. Dit schema wordt toegepast op het erf Tarpanweg 7 en bestaat uit inheemse soorten. Op deze wijze wordt zorg gedragen voor een goede inpassing in het landschap. Op de situatietekening (zie bijlage 2) is de erfbeplanting weergegeven.

2.3 Beplantingsschema 5 rijen es eik zoete kers — **Kleigrond Dronten**

aantal per 15 meter	symbool in plantschema
4 gewone es	1
8 zomereik	2
4 veldesdoorn	4
6 zwarte els	5
4 zoete kers	7
2 lijsterbes	♫
4 rode kornoelje	x
2 kardinaalsmuts	♂
8 hazelaar	♠
4 sleedoorn	¥
4 vogelkers	◘

Plantafstand 1.5 m. x 1.5 m.

Plantschema voor 15 meter:

♠ ♠ x x ◘ ◘ ♠ ♠ ¥ ¥
7 7 2 5 2 5 2 5 4 2
7 7 1 1 ♂ ♂ 1 1 4 4
♫ ♫ 2 5 2 5 2 5 2 4
♠ ♠ x x ◘ ◘ ♠ ♠ ¥ ¥

Figuur 2.2 Beplantingsschema ‘Kleigrond Dronten’

3 BELEIDSKADER

3.1 RIJKSBELEID

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is het vaststellingsbesluit, zoals bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), ondertekend. Daarmee is het nieuwe ruimtelijke en mobiliteitsbeleid, zoals uiteengezet in de SVIR, van kracht geworden. Deze structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Het hoofdthema van de SVIR is: 'Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig'. De structuurvisie geeft een visie voor Nederland tot het jaar 2040. Er zijn in de structuurvisie drie hoofddoelen opgenomen voor de middellange termijn (2028). Deze doelen zijn:

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, is een nieuwe aanpak in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid geformuleerd. Het Rijk laat de ruimtelijke ordening meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij…') en werkt aan eenvoudigere regelgeving. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Buiten deze belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. De verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal laat het Rijk over aan de provincies. De beoogde herontwikkeling heeft geen betrekking op de geformuleerde nationale belangen. Deze decentralisering past binnen de doelstellingen, zoals opgenomen in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

3.1.2 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.1.3 Ladder duurzame verstedelijking

Sinds 1 oktober 2012 is het op grond van artikel 3.1.6, tweede lid, Bro verplicht om in het geval dat een bestemmingsplan een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, in de toelichting de zogenoemde ladder voor duurzame verstedelijking op te nemen.

Op 1 juli 2017 is een wijziging van het Bro in werking getreden, waarbij de Ladder voor duurzame verstedelijking is aangepast. De (gewijzigde) Ladder luidt als volgt:

De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien (conform artikel 3.1.6 lid 2 Bro).

Onderhavig bestemmingsplan staat de vergroting van het bouwvlak van een pluimveehouderij van 2,5 ha tot 3,5 ha toe. Dit betreft een nieuwe stedelijke ontwikkeling, wat betekent dat bovenstaande gemotiveerd dient te worden. In paragraaf 2.2 is reeds uitgebreid ingegaan op de behoefte aan en de noodzaak tot uitbreiding van het bouwvlak.

Het is niet mogelijk de gewenste ontwikkeling te laten plaatsvinden in bestaand stedelijk gebied. De belangrijkste reden hiervoor is dat een goed woon- en leefklimaat niet kan worden gegarandeerd in een dichtbevolkt gebied vanwege diverse milieuaspecten als geur, geluid, etc. Bovendien is de ligging nabij landbouwgronden noodzakelijk voor de bedrijfsvoering.

De Raad van State heeft in een uitspraak (201310329/1/R2) van 15 april 2015 bovendien bepaald dat versnippering van agrarische bedrijven door uitbreiding elders niet gunstig is vanwege de toename van verkeersbewegingen. Daarnaast betekent versnippering een zwaardere belasting voor het landschap. Uitbreiding op een andere locatie is niet wenselijk. Tot slot is het aankopen van een agrarisch bedrijf niet mogelijk.

De gewenste bouwwerken en installaties dienen per definitie op het perceel aan de Tarpanweg 7 te worden gerealiseerd, omdat zij direct verband houden met het functioneren van de bedrijfsvoering ter plaatse. Het is niet reëel de bestaande bouwwerken en installaties, of de nieuw te realiseren bebouwing, elders te ontwikkelen.

3.2 PROVINCIAAL BELEID

3.2.1 Omgevingsvisie Flevoland - FlevolandStraks

Provinciale Staten hebben op 8 november 2017 de nieuwe “Omgevingsvisie FlevolandStraks” vastgesteld. Deze Omgevingsvisie vervangt Deel I van het “Omgevingsplan Flevoland” uit 2006. De “Omgevingsvisie FlevolandStraks” geeft de visie van de provincie Flevoland op de toekomst van dit gebied. De visie gaat over de periode tot 2030 en verder. Het geeft aan welke kansen en opgaven er voor Flevoland liggen en welke ambities er voor de toekomst zijn.

Er zijn drie kernopgaven:
- Het Verhaal van Flevoland (fysieke omgeving);
- Krachtige Samenleving (sociaaleconomische omgeving);
- Ruimte voor Initiatief (bestuurlijke omgeving).

Deze opgaven vormen de kern voor alle ontwikkelingen waar de provincie Flevoland bij betrokken is, zowel voor de strategische opgaven uit de omgevingsvisie, als andere vraagstukken van de provincie Flevoland.

Wat betreft de opgave ‘Ruimte voor Initiatief’ gaat het erom dat Flevoland ruimte biedt voor ondernemingen en mensen die hun ideaal willen realiseren. De begintijd van de bepalende overheid en de maakbare samenleving is voorbij. Iedereen die wil bijdragen aan de toekomst van Flevoland is van harte uitgenodigd. De provincie zet de stap van ‘nee tenzij’ naar ‘ja mits’. Door deze opstelling zijn er meer mogelijkheden voor initiatieven van inwoners en bedrijven. Flevoland biedt in 2030 en verder ruimte voor duurzame ontwikkelingen met oog voor fysieke, sociale en economische aspecten.

In de strategische opgaven staan de belangrijkste vraagstukken en ambities voor de toekomst beschreven. Het gaat om de volgende opgaven:
- Duurzame Energie;
- Regionale Kracht;
- Circulaire Economie;
- Landbouw: Meerdere Smaken.

Wat betreft de laatste opgave ('Landbouw: Meerdere Smaken') heeft de provincie als doel dat er in Flevoland gezonde landbouw voor iedereen is: *"We lopen voorop, spelen in op nieuwe ontwikkelingen en werken aan een diverse agrofoodsector. De landbouw heeft respect voor de leefomgeving en is bekend in de wereld. Aan deze opgave kan en wil de provincie niet alleen werken maar samen met het gebied. In gezamenlijkheid ontwikkelen we de toekomst."*

Onderhavig plan is niet strijdig met de “Omgevingsvisie FlevolandStraks”, aangezien het bijdraagt aan de verdere versterking van een gezonde landbouwsector. Omdat het Uitvoeringsprogramma van de omgevingsvisie nog niet is vastgesteld, is het omgevingsplan uit 2006 voor wat betreft de delen II en verder nog wel van kracht.

De agrarische sector verandert in een hoog tempo van een beschermde en ondersteunde sector naar een sector die moet concurreren op de wereldmarkt. Bedrijven reageren hierop met schaalvergroting, specialisatie, intensivering en een verschuiving van akkerbouw naar veehouderij. Ook zijn er bedrijven die oplossingen zoeken in verbreding van de bedrijfsvoering, zoals verwerking van agrarische producten, het telen van energie- of andere gewassen, mestvergisting, recreatie en toerisme. De provincie wil de agrarische sector in haar verdere ontwikkeling faciliteren en ondersteunen, zodanig dat er een duurzame, vitale landbouwsector ontstaat en er meer mogelijkheden ontstaan voor de ontwikkeling van andere economische functies in het landelijk gebied. Op vergroting van agrarische bouwpercelen is de beleidsregel “Kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied” van toepassing. Dit komt in de volgende sub paragraaf aan de orde.

Zoals uit onderstaande visiekaart blijkt, is het plangebied niet gelegen binnen de contouren van belangrijke natuurgebieden of belangrijke wateren of watergebieden.

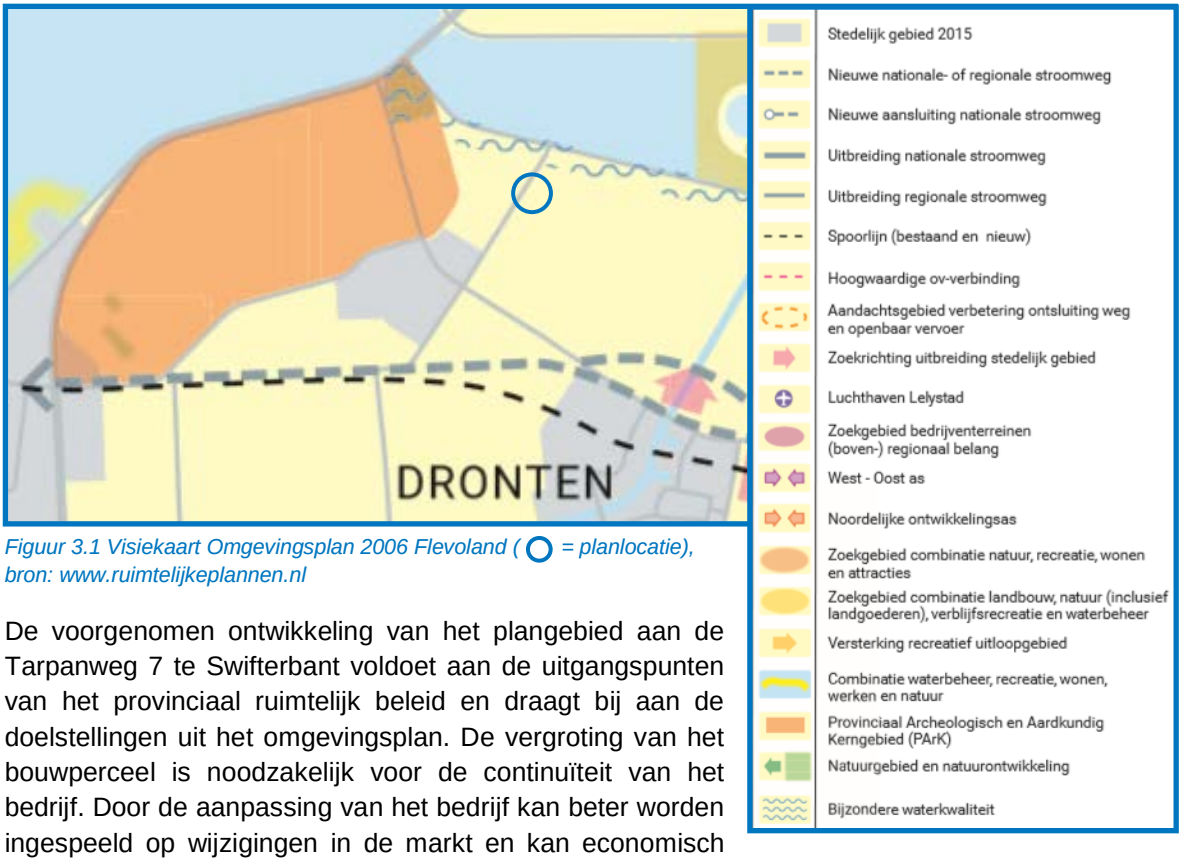

Figuur 3.1 Visiekaart Omgevingsplan 2006 Flevoland (○ = planlocatie), bron: www.ruimtelijkeplannen.nl

De voorgenomen ontwikkeling van het plangebied aan de Tarpanweg 7 te Swifterbant voldoet aan de uitgangspunten van het provinciaal ruimtelijk beleid en draagt bij aan de doelstellingen uit het omgevingsplan. De vergroting van het bouwperceel is noodzakelijk voor de continuïteit van het bedrijf. Door de aanpassing van het bedrijf kan beter worden ingespeeld op wijzigingen in de markt en kan economisch worden geproduceerd.

3.2.2 Beleidsregel Kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied

De provincie Flevoland heeft op 17 juni 2008 de "Beleidsregel kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied" vastgesteld. In het provinciaal omgevingsplan wordt toegezien op de globale ontwikkelingsrichting van de provincie. Deze beleidsregel is specifiek gericht op de ontwikkelingen in het buitengebied. Het gaat hier voornamelijk om de belangrijkste randvoorwaarden voor bijvoorbeeld uitbreiding van bouwpercelen en functiewijzigingen.

Ten eerste moet verstedelijking van het landelijk gebied voorkomen worden. De schaal van de activiteit moet in het landelijk gebied passen en niet agrarische activiteiten moeten bij voorkeur plaats vinden in de bestaande bebouwing. Niet toegestaan zijn activiteiten die thuishoren op een bedrijventerrein door bijvoorbeeld de hoeveelheid werknemers en het verkeer aantrekkende werking die van de functie uitgaat.

Ten tweede moet bij vergroting van het bouwperceel aangetoond worden dat uitbreiding binnen het bestaande bouwperceel niet mogelijk is. Tevens moet aangetoond zijn dat uitbreiding noodzakelijk is voor de bedrijfsvoering en dat de toekomst van het agrarisch bedrijf voldoende gewaarborgd is.

Tot slot mogen bij vergroting van het bouwperceel de landschappelijke en cultuurhistorische kernkwaliteiten niet aangetast worden. Erfsingels moeten behouden of hersteld worden en de vorm van het perceel moet passen in het landschap.

Het plan voldoet aan de beleidsregel Kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied volgens de genoemde randvoorwaarden:

- Richtinggevend is dat eerst de ruimtelijke mogelijkheden voor verhoging van het bebouwingspercentage zijn verkend en te beperkt zijn bevonden, voordat een vergroting van een agrarisch bouwperceel aan de orde kan komen.

  Het huidige bouwperceel is in relatie tot de voorgenomen plannen te klein. Er is gekozen voor een uitbreiding in de diepte van de kavel. Een verhoging van het bebouwingspercentage is niet mogelijk in verband met de beperkte beschikbare ruimte binnen het huidige bouwperceel en de benodigde ruimte. De uitbreiding in zuidoostelijke richting is de enige optie, omdat er voor de kippen vanuit beide stallen mogelijkheden moeten zijn voor vrije uitloop. Op deze wijze ontstaat er ook een fysieke scheiding tussen de rundvee- en pluimveehouderij.

- De vergroting dient verband te houden met de agrarische bedrijfsvoering of met een aangetoonde noodzaak voor een aanwezige niet-agrarische activiteit.

  De voorgenomen uitbreiding van het agrarische bedrijf is noodzakelijk om de continuïteit van het bedrijf te waarborgen. Dit is reeds in hoofdstuk 2 toegelicht.

- De erfsingel dient hersteld te worden.

  Bij de uitbreiding van het bedrijf wordt een zo goed mogelijke landschappelijke inpassing bewerkstelligd (zie hoofdstuk 2).

- Ernaar streven dat de vorm van het agrarisch bouwperceel past in het aanwezige landschap.

  De grenzen van het bouwperceel blijven de kenmerkende lineaire verkavelingsstructuren volgen, zoals dat in de huidige situatie ook het geval is. Door herstel en uitbreiding van de erfsingels wordt de inpassing in het landschap gewaarborgd. In de nieuwe situatie vormt het bouwvlak een solitair, compact bebouwingselement binnen het open poldergebied.

- De verkeersafwikkeling op het perceel en op de openbare weg dient veilig te zijn. Er moet voldoende manoeuvreerruimte en parkeerruimte op het eigen agrarisch bouwperceel te zijn. Daarnaast moet er bij voorkeur sprake zijn van één uitrit.

  Een veilige verkeersafwikkeling op de openbare weg wordt gerealiseerd doordat op het perceel voldoende en ruime verharding aanwezig is. Op deze verharding is volop ruimte voor vrachtauto's om te keren, te laden en te lossen. De verharding is via een in-/uitrit vanaf de openbare weg toegankelijk. In paragraaf 4.6 wordt hier nader op ingegaan.

3.2.3 Nota Landbouwontwikkeling in Flevoland

De “Nota Landbouwontwikkeling in Flevoland” is op 6 maart 2003 vastgesteld. In deze nota wordt ingegaan op de te verwachten ontwikkelingen binnen de landbouw alsmede op de perspectieven voor de landbouw in Flevoland. De provincie kan binnen de vastgestelde Europese en nationale kaders de ontwikkelingen op provinciaal en regionaal niveau mede sturen, onder andere door middel van het ruimtelijke ordeningsinstrumentarium of door een gerichte inzet van middelen.

De provincie streeft naar een landbouw die:

- Drager is van de vitaliteit van het landelijk gebied.
- Een belangrijke plaats inneemt in de economische structuur van de provincie.
- Economisch produceert, waarbij de landbouw op een rendabele wijze producten levert waar de markt om vraagt. Dit vereist een landbouw waar ondernemerschap en innovatie sterk zijn ontwikkeld.
- Duurzaam produceert. Onder duurzaam verstaat de provincie:
    - Sociale duurzaamheid: waar de landbouw maatschappelijk wordt gewaardeerd en gerespecteerd en die wordt gekenmerkt door open, transparante en respectvolle relaties tussen agrarische ondernemers en samenleving en tussen ondernemers onderling.
    - Ecologische duurzaamheid: waarbij een zorgvuldig gebruik van natuurlijke hulpbronnen en het milieu en een respectvolle omgang met dieren vanzelfsprekend zijn en waarbij de landbouw landschappelijk goed is ingepast en zich in evenwicht met andere functie in het landelijk gebied heeft ontwikkeld.
    - Economische duurzaamheid waar bedrijven zicht hebben op continuïteit van de bedrijfsvoering, ook op de langere termijn.
- Veilig produceert, waarbij de landbouw voor haar omgeving en de consument veilige en verantwoorde producten voortbrengt.

De landbouwnota is geen uitwerking van het vigerende Omgevingsplan. Doorwerking van het aanvullend of gewijzigd provinciaal beleid, zoals geformuleerd in deze nota, kan dan ook pas in veel gevallen plaatsvinden na herziening van het Omgevingsplan.

Aansluitend aan het Omgevingsplan Flevoland 2006 wordt ook in de Nota Landbouwontwikkeling in Flevoland de mogelijkheid voor het vergroten van het bouwperceel genoemd. Bij perceel vergroting dient de bedrijfseconomische behoefte aangetoond te worden. Verder moet worden aangegeven op welke wijze de verkeersveiligheid wordt gewaarborgd en moet aandacht worden geschonken aan de landschappelijke inpasbaarheid.

3.3 GEMEENTELIJK BELEID

3.3.1 Structuurvisie Dronten 2030

De gemeenteraad heeft op 29 november 2012 de “Structuurvisie Dronten 2030” vastgesteld. De structuurvisie is een ruimtelijke ontwikkelingsvisie en beschrijft de bestaande en gewenste waarden en kwaliteiten en kijkt daarbij vooruit naar 2030. De structuurvisie heeft als doel de verschillende belangen, bijvoorbeeld tussen landschap, kernen en gemeenschap zorgvuldig af te wegen en hieruit een integrale richting te bepalen voor de periode tot 2030.

Dronten is van oudsher een agrarische gemeente en ook vandaag de dag is de landbouw een zeer belangrijke pijler in de gemeente. Vooral de akkerbouw vormt een belangrijk onderdeel van de Drontense economie en bepaalt voor een groot deel het landschappelijk beeld van de gemeente. Het grootschalige open landschap heeft een grotendeels agrarisch karakter en dat moet ook in de toekomst zo blijven. De landbouwsector en de innovatie die daarin plaatshebben moeten ook in 2030 in Europa nog steeds hoog aangeschreven staan.

Een belangrijke ontwikkeling die al enige tijd gaande is en die in de toekomst verder door zal zetten is de schaalvergroting die noodzakelijk is om de bedrijfsvoering te laten renderen (het samenvoegen van land van meerdere bedrijven in één bedrijf). In de gemeente Dronten is echter voldoende ruimte voor deze schaalvergroting.

De grote maat van de gemeente Dronten biedt mogelijkheden voor zonering, zodat functies die elkaar bijten naast elkaar tot ontwikkeling kunnen komen. Binnen de gemeente zijn drie duidelijk verschillende en onderling sterk contrasterende sferen/identiteiten te onderscheiden:

- het grootschalige agrarische kerngebied;
- de natuurlijk-recreatieve zone aan de Randmeren;
- de intieme kernen Dronten, Swifterbant en Biddinghuizen.

De verschillende identiteiten vormen de kapstok waaraan (nieuwe) ontwikkelingen kunnen worden opgehangen die passen bij de sfeer/identiteit van de plek. Hierdoor dragen ontwikkelingen bij aan het behoud of de versterking van die identiteit. De locatie van de aanvrager is gelegen in het grootschalige agrarische kerngebied (zie onderstaande figuur 3.2).

Figuur 3.2 Kaart Structuurvisie Dronten 2030 (○ = planlocatie), bron: www.ruimtelijkeplannen.nl

Het meest kenmerkende landschap in de gemeente is ongetwijfeld dat van de open polder. Het is een uniek door de mens planmatig aangelegd landschap. De grootschalige grote open ruimte is heel bijzonder. Agrarische bedrijvigheid en (verder) rust staan hier voorop. Na de drooglegging van de polder is het gebied ingericht ten behoeve van een zo efficiënt mogelijke agrarische bedrijfsvoering. Tegenwoordig is landbouw nog altijd verreweg de belangrijkste functie in het gebied en de drager van het landschap. Dit moet ook in de toekomst zo blijven: de landbouw krijgt de ruimte en de openheid van de polder wordt behouden.

Tegelijkertijd gaat de gemeente het gebied beter toegankelijk maken door het creëren van aantrekkelijke fietsverbindingen, zodat inwoners uit de drie kernen en recreanten uit de randmeerzone dit bijzondere gebied beter kunnen ervaren. Uitgangspunt daarbij is dat deze verbindingen niet conflicteren met de agrarische bedrijfsvoering.

De vergroting van het bouwperceel past binnen de kaders van de structuurvisie. De bestaande bedrijfskavel wordt op een zo compact mogelijke manier uitgebreid, waardoor de openheid van het landschap zo min mogelijk wordt aangetast. Bovendien wordt het perceel landschappelijk ingepast door erfsingels.

3.3.2 Welstandsnota gemeente Dronten (2013)

De gemeenteraad van Dronten heeft op 27 juni 2013 de “Welstandsnota gemeente Dronten (2013)” vastgesteld. Het doel van het welstandsbeleid is het streven naar behoud en versterking van de beeldkwaliteit. In de vernieuwde welstandsnota zijn geen eensluidende welstandscriteria opgesteld voor de hele gemeente Dronten. De criteria zijn afgestemd op de karakteristiek van een gebied. Er is gekeken welke locaties beeldbepalend zijn (zichtlocaties zoals de centra van de drie kernen, de entreegebieden en de zones langs de belangrijkste ontsluitingswegen in de verschillende kernen) en welke locaties niet beeldbepalend zijn. Voor beeldbepalende locaties geldt een zwaarder welstandsregime dan voor niet beeldbepalende locaties. Daarnaast zijn bepaalde gebieden welstandsvrij verklaard.

Het plangebied valt in deelgebied 1 ‘Buitengebied, open polderzone’. Het allesoverheersende kenmerk van dit gebied is de grote openheid. Voor dit gebied, wat niet beeldbepalend is, maar waar de basiskwaliteit wel bewaard dient te blijven, geldt een minimaal welstandsniveau. Voor de gebieden met een minimaal welstandsniveau kan volstaan worden met beperkte welstandscriteria. Het gaat hier vooral om het bewaken van de hoofdvormen en de oriëntatie (op de straat of op de openbare ruimte). De nieuwe bebouwing in het plangebied voldoet aan de beperkte welstandscriteria die voor bebouwing in dergelijke gebieden worden genoemd. Zo worden de gebouwen op de openbare weg georiënteerd.

3.3.3 Archeologiebeleid Dronten

Op 26 november 2009 heeft de gemeenteraad het “Archeologiebeleid gemeente Dronten” vastgesteld door middel van:

- het bepalen van archeologisch waardevolle gebieden in de gemeente;
- het vaststellen van archeologisch beleid ten aanzien van deze gebieden en daaraan gekoppelde voorbeeldplanregels ten behoeve van bestemmingsplannen;
- het vaststellen van de te volgen procedures voor archeologisch onderzoek en selectiebesluiten.

Het doel van het gemeentelijk archeologiebeleid is het behoud van belangrijke archeologische waarden, zonder daarbij andere belangen uit het oog te verliezen. Het beleid beperkt zich daarom tot archeologische terreinen waarvan de behoudenswaardigheid al is aangetoond en tot reële archeologische verwachtingen.

De gemeente wil met het archeologiebeleid bereiken dat bij ruimtelijke ontwikkelingen zorgvuldig wordt omgegaan met archeologische waarden, zodat deze waar mogelijk behouden blijven voor toekomstige generaties en dat de archeologische waarden meer worden ingezet ter versterking van de ruimtelijke kwaliteit, identiteit en cultuurbeleving. In paragraaf 4.10 wordt het aspect archeologie nader besproken.

3.3.4 Beleidskader erfvergroting > 2,5 ha – 3,5 ha

De gemeenteraad heeft op 22 januari 2015 het “Beleidskader erfvergroting > 2,5 ha – 3,5 ha” vastgesteld. Het doel van dit beleidskader is om erfvergroting van agrarische erven tussen 2,5 en 3,5 hectare met maatwerk onder voorwaarden mogelijk te maken. Maatwerk betekent dat buiten de herziening om een beleidskader wordt gegeven met criteria waaraan getoetst moet worden.

Onderstaand zijn de criteria weergegeven met daaropvolgend een korte toelichting met betrekking tot de planontwikkeling aan de Tarpanweg 7.

- Binnen het bestaande erf mag geen ruimte meer zijn voor de benodigde uitbreiding.

  Het huidige bouwperceel van 2,5 hectare wordt volledig benut en biedt geen ruimte meer voor de voorgenomen plannen. Een verhoging van het bebouwingspercentage is niet mogelijk in verband met de beperkte beschikbare ruimte binnen het huidige bouwperceel en de benodigde ruimte. De uitbreiding in zuidoostelijke richting is een goede optie, omdat er voor de kippen vanuit beide stallen mogelijkheden moeten zijn voor vrije uitloop. Op deze wijze ontstaat er tevens een fysieke scheiding tussen de rundvee- en pluimveehouderij.

  Bovendien ontstaat door de nieuwbouw van twee separate pluimveestallen met buitenuitloop – in plaats van de herbouw van een twee-etagestal – een maatschappelijke gewenste situatie en een verbetering van het dierwelzijn.

- Beoordelen van de mogelijkheden om een vrijgekomen agrarisch erf op te kopen.

  De aanvrager kan in de nabijheid geen agrarisch bedrijf aankopen. Daarnaast ligt het grootste deel van de gronden van de aanvrager in de directe nabijheid van het agrarisch bouwperceel. Het aankopen van een bouwperceel elders om pluimveestallen te realiseren, leidt bovendien niet tot een efficiënte bedrijfsvoering en het brengt veel vervoerskosten met zich mee. Het betreft tenslotte de herbouw van een pluimveetak, welke reeds op het perceel aanwezig was, maar door brand is verwoest.

- Er moet sprake zijn van langdurige vergroting van de productieomvang (in de vorm van nieuwbouw) waarbij van deze vergroting sprake moet zijn nadat dit beleid is vastgesteld en de noodzakelijkheid van de uitbreiding moet worden aangetoond. Hierbij wordt het toekomstperspectief van het bedrijf betrokken.

De leghennen op het bedrijf werden in een twee-etagestal gehouden, welke in augustus 2017 is afgebrand. De aanvrager is voornemens het bedrijf te herstellen en daarbij de leghennen meer leefruimte en uitloop te bieden.

Om de dieren naar buiten te kunnen laten gaan, is het noodzakelijk twee nieuwe pluimveestallen te realiseren. Het bieden van meer leefruimte en het voldoen aan diverse duurzaamheidseisen vraagt om meer staloppervlakte en extra investeringen, die weer terugverdiend moeten worden. Daarmee wordt echter wel vooruitgelopen op toekomstige ontwikkelingen en is er sprake van een duurzaam bedrijf. Een kleine stijging van de bedrijfsomvang stelt de aanvrager in staat om te komen tot een duurzame pluimveehouderij, waar efficiëntie, brandveiligheid, dierwelzijn en milieu hoog in het vaandel staan.

Met de nieuwe bedrijfsopzet kan in de toekomst een rol van betekenis gespeeld worden op de markt. Met de groei en de investering in dierwelzijn en milieuaspecten kan het bedrijf ook over een aantal jaren de concurrentie nog aan en zo op een duurzame wijze gezond voedsel produceren.

- Er moet sprake zijn van een grondgebonden bedrijfsvoering met uitzondering van intensieve veehouderij.

  Intensieve veehouderij is (conform het provinciaal beleid) alleen mogelijk als toegevoegde grondgebonden productietak bij bestaande agrarische bedrijven. Conform het vigerende bestemmingsplan ten aanzien van intensieve veehouderij is een neventak van maximaal 3.500 m² bij recht mogelijk. Deze oppervlaktemaat wordt met de nieuwbouw van de twee stallen overschreden.

  Aangezien de dieren overdag vrije uitloop krijgen en dus de mogelijkheid hebben om naar buiten te gaan, is er sprake van een agrarische bedrijfsvoering die niet hoofdzakelijk in gebouwen plaatsvindt en waarbij het gebruik van agrarische gronden noodzakelijk is voor het functioneren van het bedrijf. Om die reden kunnen de gewenste activiteiten op het perceel onder een grondgebonden bedrijfsvoering worden geschaard. Als (Europese) norm geldt dat voor elke 2.500 leghennen in beginsel 1 hectare aan uitloopruimte beschikbaar is. Voor een bedrijf met 50.000 leghennen is dus tenminste 20 hectare buitenuitloop nodig.

  Het bedrijf heeft circa 100 hectare grond in gebruik, waarvan circa 83 hectare in eigendom is. Van de totale hoeveelheid grond ligt circa 56 hectare binnen een straal van 1 kilometer van het bedrijf.

- Op het eigen agrarisch bouwperceel moet sprake zijn van voldoende manoeuvreerruimte.

  Op het perceel is voldoende en ruime verharding aanwezig is. Dit wijzigt nauwelijks ten opzichte van de huidige situatie. Op deze verharding is volop ruimte voor vrachtauto's om te keren, te laden en te lossen. De verharding is via een in-/uitrit vanaf de openbare weg toegankelijk. Al het verkeer kan vooruit het bedrijf oprijden en ook weer afrijden.

- Parkeren gebeurt op eigen agrarisch bouwperceel.

  Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de stallen zijn geen nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. Er is voldoende ruimte op het erf voor meerdere vrachtauto's. Er hoeft geen vrachtauto op de openbare weg te wachten.

- Aantonen van de toereikendheid van de infrastructurele ontsluiting.

  De infrastructurele ontsluiting is goed. De bedrijfslocatie wordt direct ontsloten via de Tarpanweg. Na circa 2,5 km in zuidwestelijke richting sluit deze aan op de Dronterringweg (N711).

  In de huidige situatie is er reeds sprake van diverse bedrijfsmatige verkeersbewegingen. Ten opzichte van de vergunde situatie stijgt het aantal leghennen zo gering dat het aantal vervoersbewegingen nauwelijks zal veranderen. Voor de transporten van dieren, voer en mest zal getracht worden volle vrachtwagens te gebruiken. Het aantal extra bewegingen is dermate gering dat dit geen significante gevolgen zal hebben. Verwacht wordt dat dit verkeer kan worden ingepast binnen het bestaande verkeersbeeld.

- Het beperken van nachtelijke lichtuitstraling.

  Aangezien pluimvee in dichte stallen wordt gehuisvest, ontstaat ten gevolge van de uitvoering van onderhavig plan geen significante extra nachtelijke lichtuitstraling. Met de plaatsing van verlichting in de overdekte uitloop zal omzichtig worden omgegaan. De uitlopen zijn voorzien van gordijnen, zodat de open zijwanden kunnen worden afgesloten. Daarvoor wordt een doek van beneden naar boven getrokken. Overdag zullen de gordijnen open zijn. In de avond- en nachtperiode, zodra de dieren in de stallen zijn, gaan de gordijnen dicht en worden de stallen afgesloten.

- De vorm van het agrarisch bouwperceel past in het landschap; de vorm van het erf moet rechthoekig zijn met een diepte die groter is dan de breedte.

  De vorm van het nieuwe bouwperceel blijft rechthoekig, met een diepte die groter is dan de breedte (350 x 100 meter). Dit betekent dat het toekomstige bouwperceel in het landschap past.

- Inrichtingsprincipes op het erf:
  - tussen bebouwing en zijdelingse en achter perceelsgrens moet minimaal 10 meter afstand worden aangehouden;
  - tussen bebouwing en perceelsgrens aan de wegzijde moet minimaal 15 meter afstand worden aangehouden.

  Aan deze afstandseisen wordt ruimschoots voldaan.

- Het perceel wordt landschappelijk ingepast met een erfsingelbeplanting (beplantingsplan). Door middel van een landschappelijk inpassingsplan wordt aangetoond dat de bebouwing aan de niet naar de weg gekeerde zijden wordt omgeven door een erfsingelbeplanting met een breedte van ten minste 6 meter, met dien verstande dat:
    - de erfsingel- of kavelbeplanting zal bestaan uit inheemse soorten;
    - er sprake is van een kruid-, struik- en boomlaag;
    - de erfsingel- of kavelbeplanting aan elke zijde uit één rechte lijn bestaat;
    - voor een doelmatige bedrijfsvoering kan worden voorzien in afwijkende erfbeplanting of kavelbeplanting, mits deze voorwaarde niet geldt ter plaatse van de zuidzijde van kassen;
    - bij aangrenzende percelen, waarbij de erfsingelbeplanting naast elkaar ligt, de gezamenlijke breedte van de erfsingelbeplantingen ten minste 6 meter dient te bedragen, waarbij aan weerszijde van de kavelsloot de breedte van de erfsingelbeplantingen ten minste 3 meter dient te bedragen.

  In paragraaf 2.5 is de landschappelijke inpassing reeds aan de orde geweest. Op de situatietekening (zie bijlage 2) is de erfbeplanting weergegeven. Om het erf wordt een singel gerealiseerd, bestaande uit inheemse soorten. De singels aan de zuidwestzijde en aan de achterzijde van het perceel worden 6 meter breed. De singel aan de noordoostzijde van het perceel wordt 8 meter breed. Aan elke zijde bestaat de beplanting uit één rechte lijn.

  In figuur 2.2 (zie paragraaf 2.5) is het beplantingsschema opgenomen, wat wordt toegepast op onderhavige locatie. Uit dit schema blijkt dat er gebruik wordt gemaakt van meerdere lagen beplanting. Zo worden lage planten, struiken en bomen aangeplant om een mooie dichte singel te creëren.

- Een dialoog met de omgeving: om te waarborgen dat de ondernemer tijdens de voorbereiding / uitvoering de omgeving op de hoogte houdt, moet de ondernemer minimaal 2 mogelijkheden van de maatregelen kiezen om te voldoen aan dit criterium.

  Op dinsdagavond 23 januari 2018 vanaf 20.00 heeft de aanvrager de buren geïnformeerd over de plannen op onderhavig perceel. Daartoe zijn alle buren binnen een straal van circa 1.500 meter vanaf het bedrijf uitgenodigd. Alle bewoners van de Tarpanweg en de aanliggende bedrijven aan de Elandweg, vanaf de dijk tot het kanaal, zijn benaderd. Tijdens deze bijeenkomst is gevraagd naar eventuele aandachtspunten van de buren en konden zij eventuele zorgen, wensen of verwachtingen uiten. Bijlage 7 betreft het verslag van deze avond.

Op basis van bovenstaande kan worden geconstateerd dat de vergroting van het bouwperceel voldoet aan alle criteria, die worden gesteld bij maatwerk.

4 OMGEVINGSASPECTEN

4.1 MILIEU

Middels de aangevraagde omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat geldende normen qua geluid en luchtkwaliteit en andere milieuaspecten niet worden overschreden.

4.1.1 MER-beoordelingsnotitie

In onderhavige situatie is sprake van het bouwen van twee nieuwe pluimveestallen in plaats van één pluimveestal, met een geringe uitbreiding van het aantal leghennen ten opzichte van de huidige omgevingsvergunning voor het perceel aan de Tarpanweg 7 te Swifterbant.

De aanpassing betreft een wijziging en oprichting voor in totaal meer dan 40.000 stuks pluimvee. Om die reden is voor de bedrijfsaanpassing ingevolge het Besluit milieueffectrapportage van 1994, een milieueffectrapportagebeoordeling (m.e.r.-beoordeling) verplicht. Deze rapportage is opgesteld aan de hand van bijlage III van de Europese Richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337/EEG). Hierin is een globale beschrijving van de voorgenomen activiteit en de verwachte milieueffecten opgenomen.

Er is sprake van een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden. In de beoogde bedrijfsopzet worden twee stallen gerealiseerd voor de bedrijfsmatige huisvesting van 50.000 leghennen. Binnen het bouwvlak bestaan geen mogelijkheden om meer dieren te houden. Bovendien worden geen ontwikkelingsmogelijkheden opgenomen in de vorm van een afwijkings- of wijzigingsbevoegdheid. De vergunde ammoniak (voor het houden van 57.780 leghennen) is ruim voldoende voor de maximale planologische ruimte die het bestemmingsplan biedt. De opgestelde MER-beoordelingsnotitie dient tevens als plan-MER – als bedoeld in artikel 7.2 van de Wet milieubeheer – gezien te worden.

Uit de beoordeling blijkt dat het initiatief van de aanvrager geen significante negatieve gevolgen heeft op het milieu. De MER-beoordelingsnotitie d.d. 22 januari 2018 is bijgevoegd als bijlage 9.

4.1.2 Milieuzonering

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk ordeningsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ dan wel ‘gemengd gebied’. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype ‘rustige woonwijk’. Volgens de VNG-lijst vallen onderhavige activiteiten onder de omschrijving ‘Fokken en houden van legkippen’, waarvoor de volgende richtafstanden gelden:

- voor het aspect ‘geurhinder’ => 200 meter,
- voor het aspect ‘stofhinder’ => 30 meter,
- voor het aspect ‘geluidhinder’ => 50 meter,
- voor het aspect ‘gevaar’ => 0 meter.

Binnen 200 meter vanaf het bedrijf komen geen gevoelige functies voor. Voorts stelt dit bestemmingsplan geen nieuwe gevoelige functies voor. Vanuit de milieuzonering bestaan dan ook geen belemmeringen voor de ontwikkelingen die in dit bestemmingsplan worden voorgesteld.

4.2 BODEMKWALITEIT

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit zware zavelgronden. Ten behoeve van de nieuwbouw vinden graafwerkzaamheden plaats. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffenen. Aangezien sprake is van zavelgronden, is het uitvoeren van sonderingen waarschijnlijk noodzakelijk. Voor de omgevingsvergunning wordt het plan nader constructief onderbouwd.

In het kader van een bestemmingsplanprocedure moet zijn aangetoond dat de bodem en het grondwater geschikt zijn voor het beoogde gebruik. Hiertoe is het uitvoeren van een verkennend milieukundig bodem- en grondwateronderzoek noodzakelijk. Dit onderzoek moet uitwijzen of de locatie mag worden aangewend voor de gewenste ontwikkeling.

Op 15 februari 2018 is door Klijn Bodemonderzoek B.V. uit Oostwold een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd op de locatie Tarpanweg 7. Het doel van het onderzoek was het verkrijgen van een indicatie van de kwaliteit van de grond en het ondiepe grondwater ter plaatse van de afgebrande stal. De rapportage d.d. 5 maart 2018 is bijgevoegd als bijlage 8.

In het onderzoek worden de volgende conclusies en aanbevelingen aangegeven:

Van de bodemkwaliteit op de onderzoek locatie is het volgende beeld verkregen:

- *Zintuiglijk zijn er geen verontreinigingen waargenomen;*
- *Op basis van de historie van het perceel en het uitgevoerde vooronderzoek wordt geconcludeerd dat onderhavige locatie als een niet verdachte locatie voor de aanwezigheid van asbest kan worden beschouwd. Deze conclusie wordt bevestigd doordat tijdens de boorwerkzaamheden op of in de bodem op basis van zintuiglijke waarnemingen geen asbestverdacht materiaal is geconstateerd;*
- *Analytisch zijn in de boven- en ondergrond geen verhoogde gehalten met de onderzochte componenten geconstateerd;*
- *Analytisch zijn in het grondwater licht verhoogde gehalten aan molybdeen en barium geconstateerd.*

Gezien de resultaten van het onderzoek wordt geconcludeerd dat de voor de onderzoek locatie opgestelde hypothese 'verdachte locatie', formeel gezien juist is. Er zijn immers op de locatie enkele licht verhoogde gehalten aangetroffen. De geconstateerde verhoogde gehalten liggen onder het 'criterium voor nader onderzoek' en vormen géén aanleiding tot het instellen van een nader bodemonderzoek.

Op basis van de onderzoeksresultaten bestaan er, vanuit milieu hygiënisch oogpunt gezien, geen belemmeringen ten aanzien van het gebruik van het terrein. Tevens kan worden geconcludeerd dat de brand in 2017 en het daarmee gepaarde bluswater geen negatieve effecten hebben gehad op de bodemkwaliteit ter plaatse van de onderzoek locatie.

Op basis van de historie van het perceel, de uitgevoerde maaiveldinspectie en de zintuiglijke waarnemingen tijdens de boorwerkzaamheden – waarbij geen asbestverdachte materialen zijn aangetroffen – is het aannemelijk dat er geen sprake is van een verontreiniging van de bodem met asbest. Indien hierover echter meer zekerheid is gewenst, wordt geadviseerd een verkennend bodemonderzoek conform NEN 5707 of NEN 5897 uit te laten voeren.

Voor de volledigheid kan nog worden vermeld dat de grond naar verwachting zonder beperkingen kan worden hergebruikt. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit een indicatieve toetsing aan de Regeling en het Besluit Bodemkwaliteit betreft; het uitgevoerde onderzoek betreft immers geen partijkeuring conform BRL SIKB 1000, protocol 1001.

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het aspect 'bodem' niet leidt tot belemmeringen voor onderhavig bestemmingsplan.

4.3 GEURHINDER

De geuremissie van een veehouderij moet worden beoordeeld op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Met de Wgv geldt nu voor heel Nederland één toetsingskader voor geur, veroorzaakt door dierenverblijven van veehouderijen in het kader van vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer. In de Wgv staan standaard (landelijke) normen voor de geurbelasting, die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De hoogte van de standaard (landelijke) norm hangt af van het gebied. Bij onderhavige plannen moet rekening worden gehouden met deze norm, omdat een overschrijding van deze norm inhoudt dat in beginsel geen goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd.

Voor dieren met emissiefactor geldt dat de belasting van geurgevoelige objecten binnen wettelijk vastgestelde normen moet blijven. Op dit moment worden op het bedrijf 242 melkkoeien, 208 stuks jongvee en 44.900 leghennen gehouden, met een geuremissie van 15.266 OU/sec. Na realisatie van de nieuwe pluimveestallen is er sprake van een lichte toename van de geuremissie naar 17.000 OU/sec (242 melkkoeien, 208 stuks jongvee en 50.000 leghennen).

De gemeente Dronten is gelegen in een “niet concentratiegebied”. De Wgv kent in dit geval een geurnorm van 8,0 OUE/m³ (buiten de bebouwde kom) en van 2,0 OUE/m³ (binnen de bebouwde kom) voor geurgevoelige objecten in het kader van vergunningverlening aan agrarische bedrijven met betrekking tot de voorgrondbelasting. Tevens is het gemeenten mogelijk gemaakt om regionale geurnormen te hanteren. Indien een gemeente hier uitvoering aan wil geven, stellen zij een geurverordening op waarin de geurnormen voor gebieden zijn vermeld. De gemeente Dronten heeft geen geurverordening opgesteld welke van toepassing is op de omgeving van het bedrijf, dus zijn de landelijke geurnormen van toepassing.

De geurverspreiding wordt berekend met het programma V-Stacks Vergunningen. Dit programma berekent de verspreiding van geur vanuit een veehouderijbedrijf. Het rekenresultaat is de geurbelasting op in de omgeving gelegen geurgevoelige objecten. Vervolgens toetst het programma of de berekende geurbelasting voldoet aan de norm die van toepassing is. Deze norm moet vooraf worden ingevoerd. Om de geurbelasting te berekenen worden gegevens ingevoerd over het bedrijf (bronnen) en de omliggende geurgevoelige objecten (receptoren). Het programma houdt rekening met de meteorologische gegevens van een heel jaar en met de ruwheid van de omgeving. Uit de resultaten van de geurverspreidingsberekening blijkt dat de voorgenomen activiteit voldoet aan de gestelde eisen (zie bijlage 3).

Voor dieren zonder emissiefactor geldt een vaste afstand tot geurgevoelige objecten (gemeten vanaf het emissiepunt). Tot geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom moet een afstand van 50 meter gerekend worden. In onderhavig geval kan ruimschoots aan deze afstand worden voldaan.

Volgens de Wgv geldt een minimaal in acht te nemen afstand tussen de dichtstbijzijnde gevel van een stal waarin dieren worden gehouden en de gevel van het dichtstbijzijnde geurgevoelige object. Tot geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom moet een afstand van 25 meter gerekend worden. Ook aan deze afstand wordt ruimschoots voldaan.

In onderhavige situatie is de cumulatieve geurbelasting in de plansituatie ten gevolge van de gezamenlijke veehouderijen eveneens van belang. Om die reden is de gecumuleerde geurbelasting in het gebied bepaald. In bijlage 3 zijn de resultaten van de berekening weergegeven. Hieruit volgt dat de hoogste (gecumuleerde) geurbelasting optreedt bij de Elandweg 9 (10,462 OU). De beoordeling van het leefklimaat nabij deze woning is ‘tamelijk slecht’. Dit wijzigt niet ten opzichte van de vergunde situatie (10,553 OU). De bijdrage van onderhavige pluimveehouderij aan de achtergrondbelasting bij deze woning is dus niet substantieel. Het feit dat hier sprake is van een ‘tamelijk slecht’ leefklimaat, komt omdat deze woning in de directe nabijheid van andere bedrijven is gelegen. De ontwikkelingen op het bedrijf aan de Tarpanweg 7 dragen dus niets bij aan de achtergrondbelasting op deze woning aan de Elandweg 9. Er is zelfs sprake van een lager percentage geurgehinderden dan in de huidige situatie. Uit de berekening van de achtergrondbelasting blijkt dat het leefklimaat bij de andere geurgevoelige objecten sprake is van een redelijk goed tot zeer goed leefklimaat. Hiermee is een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor omwonenden gegarandeerd.

4.4 LUCHTKWALITEIT

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid fijnstof die zich in de lucht bevindt. Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. Deze gegevens dateren uit 2015. De achtergrondconcentratie van fijnstof (PM_{10}) in de omgeving van Swifterbant is 15 – 17 µg/m^3. Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 µg/m^3 bedragen.

De overige stoffen die in de Wet Luchtkwaliteit genoemd worden, waaronder stikstofdioxiden (NO_2 en NO_x), koolmonoxide (CO), benzeen (C_6H_6), zwaveldioxide (SO_2) en lood (Pb), spelen in de landbouw een dermate kleine rol dat deze verwaarloosbaar zijn.

De geproduceerde hoeveelheid fijnstof is afhankelijk van het aantal gehouden dieren en het toegepaste huisvestingssysteem. Op dit moment is de uitstoot van fijnstof PM_{10} 2.962,22 kg per jaar. Wanneer de nieuwe stallen zijn gerealiseerd, neemt de totale uitstoot van fijnstof af. De uitstoot wordt dan 2.286,22 kg per jaar. Er is wel een kleine toename van het aantal te houden leghennen, maar door het toepassen van een warmtewisselaar wordt een fijnstofreductie van 31% gerealiseerd.

De fijnstofverspreiding wordt berekend met het verspreidingsmodel ISL3a 2017. In bijlage 4 zijn de fijn stofberekeningen opgenomen. Daaruit blijkt dat de wettelijke norm van 40 µg/m3 niet overschreden wordt. Ook de drempelwaarde (35 dagen) voor het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van 50 µg/m3 voor 24-uurgemiddelden over 5 jaar wordt niet overschreden.

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) stelt dat blootstelling aan $PM_{2,5}$ schadelijker is dan blootstelling aan PM_{10}. De kleinere deeltjes van $PM_{2,5}$ dringen dieper in de longen door (WHO, 2006; Brunekreef en Forsberg, 2005). In de Europese richtlijn voor luchtkwaliteit zijn daarom sinds 2008 grens- en richtwaarden voor $PM_{2,5}$ opgenomen. Voor de jaargemiddelde $PM_{2,5}$-concentratie geldt vanaf 2015 een grenswaarde van 25 µg/m^3. Daarnaast bestaat voor 2020 een 'indicatieve grenswaarde' voor het jaargemiddelde van 20 µg/m^3.

De verplichting is om per 1 januari 2015 de fijnstofemissie van $PM_{2,5}$ te beoordelen. De grenswaarde van 25 µg/m^3 wordt in de nieuwe situatie niet overschreden, zoals blijkt uit de fijnstofberekening voor $PM_{2,5}$ in de beoogde situatie. Deze berekening is eveneens in bijlage 4 opgenomen.

4.5 VERKEER EN PARKEREN

Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de stallen zijn geen nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. De bestaande erfverharding zal uitgebreid worden tussen de nieuw te bouwen stallen en naar de achterzijde van beide bouwwerken. De nieuwe bebouwing, de mestopslagruimte en de voersilo's moeten bereikt kunnen worden voor de noodzakelijke aan- en afvoer. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd. Er is ruim voldoende ruimte op het erf voor meerdere vrachtauto's, zodat geen (vracht)auto's op de openbare weg hoeven te wachten.

In de huidige situatie is er reeds sprake van diverse bedrijfsmatige verkeersbewegingen. Ten opzichte van de vergunde situatie stijgt het aantal leghennen zo gering dat het aantal vervoersbewegingen nauwelijks zal veranderen. Zoals blijkt uit de tabel in figuur 4.1 gaat het om een toename van 2% van het aantal verkeersbewegingen per jaar. Bovendien betreft het hoofdzakelijk bewegingen met personenauto's. Voor de transporten van dieren, voer en mest zal getracht worden vollere vrachtwagens te gebruiken. Het aantal extra bewegingen is dermate gering dat dit geen significante gevolgen zal hebben. Verwacht wordt dat dit verkeer kan worden ingepast binnen het bestaande verkeersbeeld.

Omschrijving	Transportmiddel	Aantal bewegingen per week (vergund)	Totaal per jaar (vergund)	Aantal bewegingen per week (gewenst)	Totaal per jaar (gewenst)
Bezoekers, medewerkers, vertegenwoordigers, etc.	Personenauto	44	2300	46	2350
Bezorgingen diversen	Bestelauto / -busje	4	200	4	200
Afvoer melk	Vrachtauto	6	300	6	300
Afvoer eieren	Vrachtauto	6	300	6	300
Aanvoer krachtvoer	Vrachtauto	6	300	6	300
Aanvoer bijproducten	Vrachtauto	2	100	2	100
Aanvoer stro	Vrachtauto / tractor		10		10
Afvoer vee	Vrachtauto		55		55
Aanvoer vee	Vrachtauto		15		20
Afvoer mest	Vrachtauto / tractor		115		130
Uitrijden mest	Tractor		100		100
Aanvoer diversen	Vrachtauto		20		25
Totaal			3.815		3.890

Figuur 4.1 Overzicht verkeersbewegingen (elk bezoek is twee bewegingen)

Voor de ontsluiting van het bedrijf wordt op dit moment gebruik gemaakt van één inrit vanaf de Tarpanweg. Voor de ontsluiting van de nieuwe stallen wijzigt dit niet. Deze inrit wordt gebruikt voor de aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer, de afvoer van mest en alle andere verkeersbewegingen.

De infrastructurele ontsluiting van het plangebied is goed. Het bedrijf wordt verlaten via de Tarpanweg, een weg met voldoende breedte. Het perceel is te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden. Na circa 2,5 km in zuidwestelijke richting sluit de Tarpanweg aan op de Dronterringweg (N711). Verkeerskundig leidt dit niet tot problemen. De geluidbelasting als gevolg van de bij het bedrijf behorende verkeersbewegingen wordt toegelicht in de volgende paragraaf.

4.6 GELUID

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg) verkeerslawaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het realiseren van stallen ten behoeve van het houden van leghennen. Dergelijke gebouwen worden niet aangemerkt als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Als gevolg van de nieuwbouw van de pluimveestallen wijzigt het aantal geluidbronnen en vinden er activiteiten plaats waarbij geluid geproduceerd wordt. Voorbeelden hiervan zijn de voervijzels, noodstroomaggregaat en de ventilatoren. Deze apparaten worden goed onderhouden. De meeste geluidbronnen staan inpandig opgesteld. De inpandig opgestelde geluidbronnen zullen daarom buiten de gebouwen bijna niet waarneembaar zijn. Door toepassing van moderne frequentiegeregelde ventilatoren in de stallen wordt de geluidemissie beperkt. Het gaat bovendien om vergelijkbare geluidbronnen die reeds op het bedrijf aanwezig zijn c.q. plaatsvinden.

Doordat de twee nieuwe pluimveestallen in het verlengde van de rundveestallen worden geplaatst, zullen de ventilatoren verder van de omliggende woningen worden gesitueerd. Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. Middels de omgevingsvergunning zal zeker gesteld worden dat geldende geluidsnormen niet worden overschreden.

Met voorgenomen veranderingen worden geen nadelige gevolgen voor de geluidbelasting op de omliggende woningen verwacht. Derhalve is een akoestisch onderzoek niet van meerwaarde en wordt daarom niet uitgevoerd.

4.7 KABELS EN LEIDINGEN

In of nabij het plangebied zijn geen kabels of leidingen aanwezig die de voorgestelde ontwikkelingen belemmeren of voorzien moeten worden van een planologische regeling.

4.8 ECOLOGIE

4.8.1 Gebiedsbescherming

NATIONAAL NATUUR NETWERK

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is in 1990 in het leven geroepen om de achteruitgang van de natuur in Nederland een halt toe te roepen. De EHS wordt gedefinieerd als ‘het samenhangend netwerk van in (inter-)nationaal opzicht belangrijke, duurzaam te behouden ecosystemen’. Uit deze definitie wordt duidelijk welk doel de EHS moet dienen, namelijk: het duurzaam behouden van ecosystemen die in nationaal of zelfs internationaal opzicht belangrijk zijn. Het middel om dat doel te bereiken is het tot stand brengen van een samenhangend netwerk van natuurgebieden met daartussen ecologische verbindingen. In juni 2013 kondigde staatssecretaris Dijksma aan dat de overheid de naam Nationaal Natuur Netwerk gaat gebruiken in plaats van Ecologische Hoofdstructuur.

NNN-gebieden worden beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving of wanneer in het gebied een activiteit wordt opgericht of uitgebreid. In het NNN geldt het ‘nee, tenzij’ principe. Dit houdt in dat ingrepen waarbij de oppervlakte of de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN significant worden aangetast niet zijn toegestaan, tenzij er geen alternatieven zijn en er sprake is van een groot openbaar belang.

In het Omgevingsplan 2006 van de provincie Flevoland is de NNN begrensd. De NNN in Flevoland bestaat uit bestaande natuur, nieuwe natuur, landgoederen en ecologische verbindingen. In de omgeving van het bedrijf zijn enkele natuurgebieden en ecologische verbindingszones gelegen (zie figuur 4.2 op de volgende pagina). Onderhavige ontwikkeling vindt echter plaats op voldoende afstand van deze gebieden en zones, waardoor er geen versnippering ontstaat van het samenhangende netwerk en de ecologische functie niet wordt aangetast.

Op circa 2,4 kilometer meter ten noordwesten van het bedrijf ligt ‘De Kamperhoek’. Dit is een voormalig zanddepot dat is omgetoverd in een plas met een moeras. Gezien de afstand tot het gebied zullen de effecten van het bedrijf, waaronder geluid, licht, geur en fijn stof geen schade toebrengen aan het gebied.

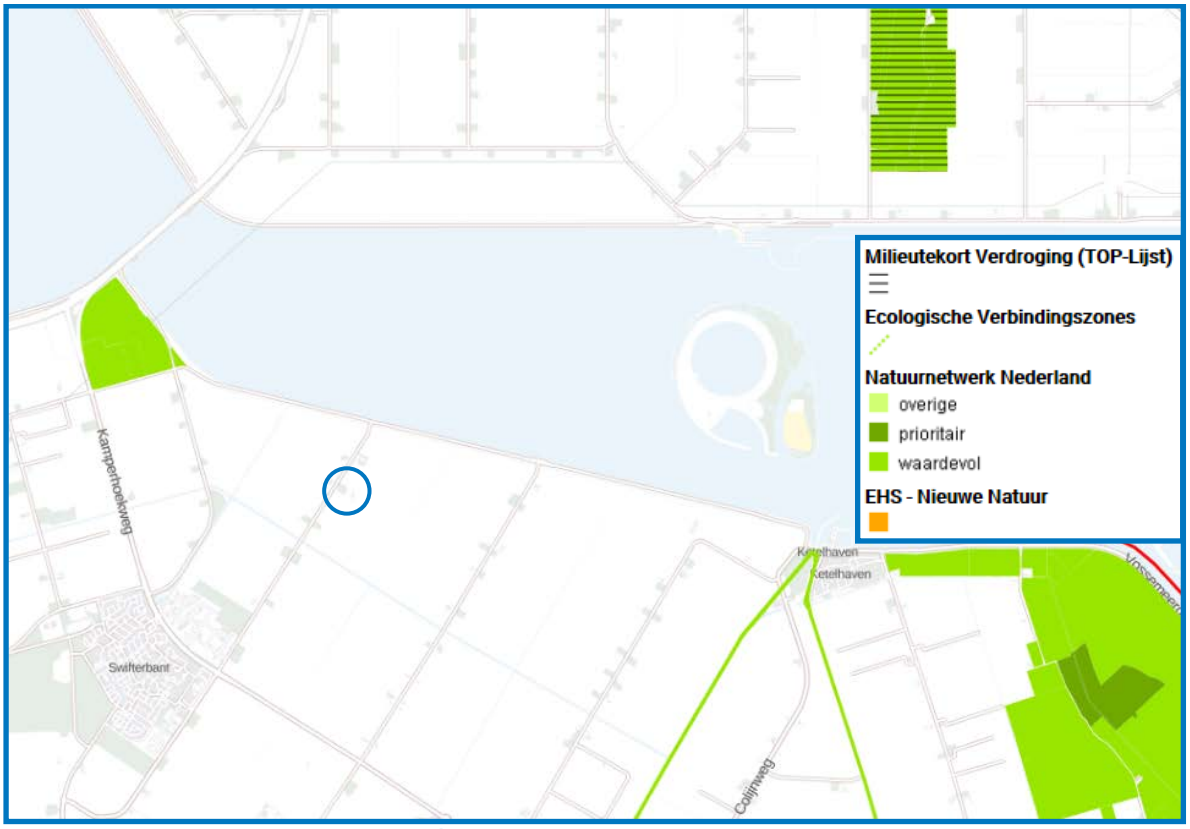

Figuur 4.2 Kaart Nationaal Natuur Netwerk (= planlocatie), bron: http://kaart.flevoland.nl/atlas/

WAV-GEBIEDEN

Kwetsbare gebieden zijn gebieden welke in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) zijn aangewezen als voor verzuring gevoelig. Met de Wav wordt ter bescherming van voor verzuring gevoelige natuur een aanvullend zoneringsbeleid gevoerd. Deze wet geldt sinds 8 mei 2002 en is op 1 mei 2007 aangepast. De wet schrijft voor dat binnen zeer kwetsbare gebieden en in een zone van 250 meter daaromheen, in aanvulling op de generieke eisen, de volgende maatregelen gelden:

- vestiging van nieuwe intensieve veehouderijen is niet mogelijk;
- bestaande veehouderijen hebben beperkte uitbreidingsmogelijkheden, namelijk tot een voor deze veehouderijen vastgelegd emissieplafond.

Zeer kwetsbare gebieden worden aangewezen bij besluit van Provinciale Staten. Bij dit besluit hoort een kaart waarop de begrenzing van de gebieden nauwkeurig wordt aangegeven. Bij de aanwijzing dient rekening te worden gehouden met een aantal aspecten, zoals de natuurwaarden, de grootte van het gebied en de gevolgen van de aanwijzing voor bestaande veehouderijen. Binnen de provincie Flevoland zijn geen Wav-gebieden aangewezen.

NATURA 2000-GEBIEDEN

Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom werd in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht was op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten werd geregeld in de Flora- en faunawet.

De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. Per 1 januari 2017 zijn de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en Faunawet en de Boswet vervangen door de Wet natuurbescherming. De Wet natuurbescherming beschermt Nederlandse natuurgebieden en planten- en diersoorten.

De Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) maakt onderdeel uit van de Wet natuurbescherming. De PAS steunt op twee pijlers om de doelen van Natura 2000-gebieden zeker te stellen, namelijk daling van stikstofdepositie en ecologische herstelmaatregelen. Een deel van de daling mag worden gebruikt voor nieuwe economische activiteiten. Vrijwel elke veehouderij dient te beschikken over een vergunning Wet natuurbescherming. Het bevoegd gezag hiervoor is de provincie waarin het bedrijf is gelegen. Om de stikstofdepositie op de omliggende natuur te kunnen berekenen, is sinds 1 juli 2015 het rekenprogramma Aerius calculator beschikbaar. Op basis van de gegevens van de dierverblijven, zoals het huisvestingssysteem, de ventilatie en het aantal dieren, wordt de stikstofdepositie op de omliggende natuur bepaald.

Ten noorden van het bedrijf ligt het dichtstbijzijnde natuurgebied ‘Ketelmeer & Vossemeer’, op circa 866 meter afstand (zie onderstaande figuur 4.3). Dit gebied is aangewezen als Vogelrichtlijngebied en bestaat uit een uitgestrekt zoetwatermeer, zand- en modderbanken en moerasvegetatie.

Figuur 4.3 Natura 2000-gebied Ketelmeer & Vossemeer (○ = planlocatie), bron: www.synbiosys.alterra.nl

De meren kregen in 1957 hun huidige vorm na de aanleg van de dijken rond Oostelijk Flevoland. Het Ketelmeer heeft een gemiddelde diepte van -2.9 meter NAP en heeft een slib- en zavelrijke bodem. Het is daarmee relatief diep en heeft alleen in het oostelijk deel omvangrijke ondiepten met waterplanten. In het oosten van het gebied is sprake van grote peildynamiek als gevolg van op- en afwaaiing. Daardoor kon de oorspronkelijke land-waterovergang met uitgestrekte zones waterriet gedeeltelijk in stand blijven. In het oostelijke deel zijn in 1997 en 2002 eilandjes aangelegd, het geheel bestaat nu uit zand- en slikplaten, rietvelden en geulen. Het Vossemeer vormt een verbinding tussen het Ketelmeer en de Veluwerandmeren, en ontvangt het meeste water via de Roggebotsluis uit het Drontermeer. Het Vossemeer is veel zandiger dan het Ketelmeer en is buiten de vaargeul grotendeels minder dan een meter diep. In 1997 is er een moeraszone aangelegd.

Voor het bedrijf aan de Tarpanweg 7 is op 8 december 2017 in het kader van de Wet natuurbescherming bij de provincie Flevoland een vergunningaanvraag ingediend. Betreffende aanvraag is als Melding afgehandeld door de provincie en akkoord bevonden. In bijlage 5 is de geregistreerde Melding voor de Wet natuurbescherming opgenomen.

4.8.2 Soortenbescherming

Soortenbescherming werd gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden en beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Inmiddels, per 1 januari 2017, zijn de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en Faunawet en de Boswet vervangen door de Wet natuurbescherming. De Wet natuurbescherming (Wnb) beschermt Nederlandse natuurgebieden en planten- en diersoorten. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan deze wet noodzakelijk.

Beschermde soorten kunnen overal voorkomen. Bij de totstandkoming van een nieuw bestemmingsplan waarbij functies gewijzigd worden, moet worden voorkomen dat conflicten met de soortenbescherming ontstaan en dient dus vooraf een beoordeling in het kader van de Wet natuurbescherming plaats te vinden.

In februari 2018 is door De Groene Ruimte een “Quickscan beschermde soorten” uitgevoerd (zie bijlage 6). Uit dit onderzoek komen de volgende bevindingen naar voren.

Soortenbescherming:

- *Op basis van het bronnenonderzoek en veldonderzoek wordt geconcludeerd dat door de handeling geen beschermde soorten en geen jaarrond beschermde nesten van vogels worden verstoord.*
- *Nader onderzoek naar beschermde soorten is niet nodig.*
- *Door de handeling worden mogelijk enkele soorten verstoord, welke onder de Wnb geen bijzondere beschermingsstatus hebben. Voor deze soorten (alsook voor alle soorten zonder bijzondere beschermingsstatus) geldt de wettelijke zorgplicht. Dat houdt in dat al het redelijke moet worden gedaan om verstoring te voorkomen.*

Gebiedsbescherming

- *Het plangebied ligt op circa 800 meter van Natura 2000-gebied Ketelmeer & Vossemeer. Dit gebied is aangewezen voor 24 vogelsoorten; het gebied is niet aangewezen voor overige diersoorten of habitattypen.*
- *De handeling heeft geen effect op vogelsoorten in het Natura 2000-gebied Ketelmeer & Vossemeer.*

Adviezen

- *Verstorende werkzaamheden dienen zo beperkt mogelijk te zijn (algemene zorgplicht). Ook materialenopslag, bouwketen etc. mogen geen verstorend effect hebben binnen of buiten het plangebied.*
- *Bij de aanplant van een erfhaag kan worden gelet op het aanplanten van voor bijen en vogels gunstige soorten.*

4.9 EXTERNE VEILIGHEID

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's en effecten van calamiteiten, alsmede het bevorderen van de veiligheid van personen in de omgeving van activiteiten (bedrijven en transport) met gevaarlijke stoffen. Dat gebeurt door te voorkomen dat te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden, door de zelfredzaamheid te bevorderen en door de calamiteitenbestrijding te optimaliseren.

Ten aanzien van externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt in:

1. Plaatsgebonden risico (PR):
   Dit is een maat voor de kans dat iemand dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met een gevaarlijke stof. De gestelde norm is een ten minste in acht te nemen grenswaarde (PR 10^{-6}/jr) die niet mag worden overschreden ten aanzien van kwetsbare objecten, alsmede een zoveel mogelijk te bereiken richtwaarde (PR 10^{-6}/jr) ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten.
2. Groepsrisico (GR):
   Dit is een maat voor de kans dat een grotere groep tegelijkertijd dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met gevaarlijke stoffen. De gestelde norm is een oriënterende waarde waarvan gemotiveerd mag worden afgeweken. Het groepsrisico moet verantwoord worden voor het gebied waarbinnen zich de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen voordoen.

De aanwezige risico's zijn zeer afhankelijk van het brontype. De relevante typen zijn:

- Bedrijven;
- Vervoer van gevaarlijke stoffen (per spoor, over de weg, het water);
- Hoogspanningslijnen;
- Ondergrondse (gas)leidingen (c.q. buisleidingen).

Het plangebied is op de risicokaart van de provincie Flevoland niet aangewezen als gelegen in (de nabijheid van) een risicogebied van een bedrijf met betrekking tot de externe veiligheid. Figuur 4.4 op de volgende pagina geeft een uitsnede van de risicokaart weer. De planlocatie is blauw omcirkeld.

Op een afstand van circa 300 meter ten noorden van de bedrijfslocatie ligt het dichtstbijzijnde risico. Dit betreft een propaantank bij het bedrijf aan de Tarpanweg 3. De locatie van de aanvrager is echter op voldoende afstand van de risicolocaties gelegen. Met het voorgenomen initiatief worden er geen kwetsbare objecten binnen de risicocontour gerealiseerd.

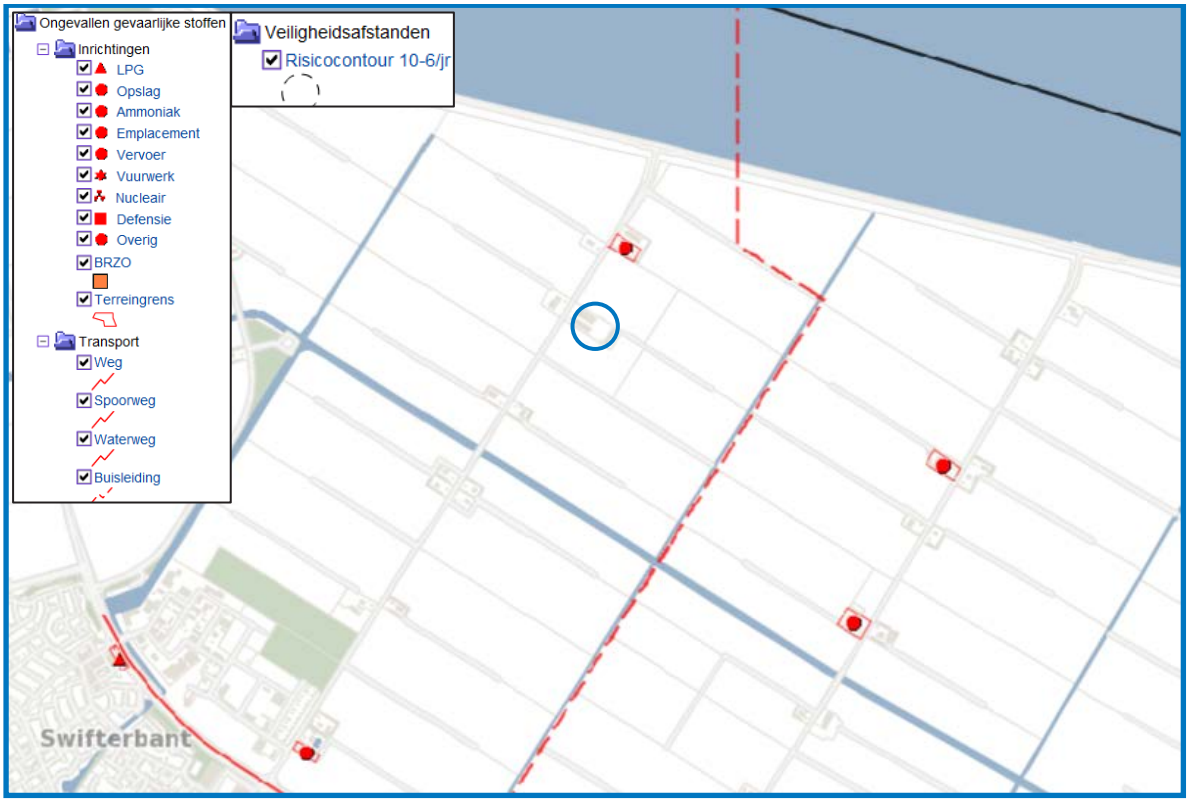

Figuur 4.4 Risicokaart externe veiligheid (bron: www.risicokaart.nl)

Het transport van gevaarlijke stoffen moet primair via het hoofdwegennet plaatsvinden. Woonkernen moeten hierbij vermeden worden. De grotere doorgaande wegen in de gemeente, waarover dergelijke transporten zullen plaatsvinden, zijn de rijksweg A6 en de provinciale weg N307. Het plan ligt op een zodanige afstand van deze wegen dat beïnvloeding normaliter niet plaats zal vinden. Het binnen de gemeente gelegen spoortracé ligt eveneens op grote afstand van de planlocatie.

Er bevinden zich in de gemeente Dronten buisleidingen die externe veiligheidsrisico's met zich meebrengen. Langs de Elandtocht, die achter het bedrijf ligt, loopt een buisleiding. Het plan ligt op zodanige afstand (circa 700 meter) van deze buisleiding dat beïnvloeding niet plaats zal vinden.

4.10 ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE

Uitgangspunt voor het bestemmingsplan met betrekking tot archeologie is het veiligstellen van de aanwezige (en aangetoonde) en de te verwachten archeologische waarden. Conform het Verdrag van Malta dient gestreefd te worden naar het behoud van archeologische resten in de archeologische verwachtingszones. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden.

Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daarbij hoort ook dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden.

Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologie-paragrafen moeten opnemen in bestemmingsplannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. In het bijzonder voor die perioden of aspecten van het verleden waarvan geen of weinig schriftelijke bronnen bewaard zijn gebleven of waarover niet of nauwelijks is geschreven.

De Monumentenwet 1988 is op 1 juli 2016 overgegaan in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet bundelt bestaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland. Bovendien zijn aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Het beschermingsniveau, zoals die in de oude wetten en regelingen gold, blijft gehandhaafd.

Onderdelen van de Monumentenwet die de fysieke leefomgeving betreffen, worden overgeheveld naar de Omgevingswet die naar verwachting in 2021 in werking treedt. Voor deze onderdelen is een overgangsregeling in de Erfgoedwet opgenomen voor de periode 2016-2021. Het betreft dan:

- vergunningen tot wijziging, sloop of verwijdering van rijksmonumenten;
- verordeningen, bestemmingsplannen, vergunningen en ontheffingen op gebied van archeologie;
- bescherming van stads- en dorpsgezichten.

De archeologische waarden- en verwachtingskaart van de gemeente Dronten laat zien dat het plangebied ligt in een gebied met een gematigde archeologische verwachtingswaarde. Volgens de archeologische beleidskaart ligt het plangebied in archeologisch waardevol gebied 4 (zie figuur 4.5 op de volgende pagina).

In deze zones is er sprake van een gematigde archeologische verwachting. Voor een deel wil dit zeggen dat in deze gebieden archeologische waarden aanwezig kunnen zijn, maar in een geringere dichtheid. Voor een ander deel betekent dit dat onvoldoende informatie beschikbaar is om deze gebieden op voorhand buiten beschouwing te laten dan wel op te kunnen waarderen naar een hoge archeologische verwachting. Daarom is het van belang om op het moment dat in deze zones bodemverstoringen gaan plaatsvinden, onderzoek uit te laten voeren om alsnog de archeologische verwachting te kunnen specificeren. Dit biedt het gemeentebestuur de mogelijkheid om op het moment dat er sprake is van een concrete ruimtelijke ontwikkeling, een afgewogen beslissing te nemen over het archeologisch belang van deze gebieden.

Daarentegen vindt de gemeente het gerechtvaardigd om voor de gebieden met een gematigde archeologische verwachting een soepeler beleid te hanteren dan die voor de gebieden met een hoge verwachting. Immers, de archeologische potentie van deze gebieden staat niet vast en bovendien is de kans dat bij een kleinschalige bodemingreep een archeologische waarde wordt verstoord, gezien de geringere dichtheid, kleiner. Dit betekent dat in de zones met een gematigde archeologische verwachting het 'normale' ruimtegebruik niet te veel vanuit het archeologiebeleid mag worden gehinderd. Bij ingrepen vanaf 1,7 hectare is archeologisch onderzoek nodig.

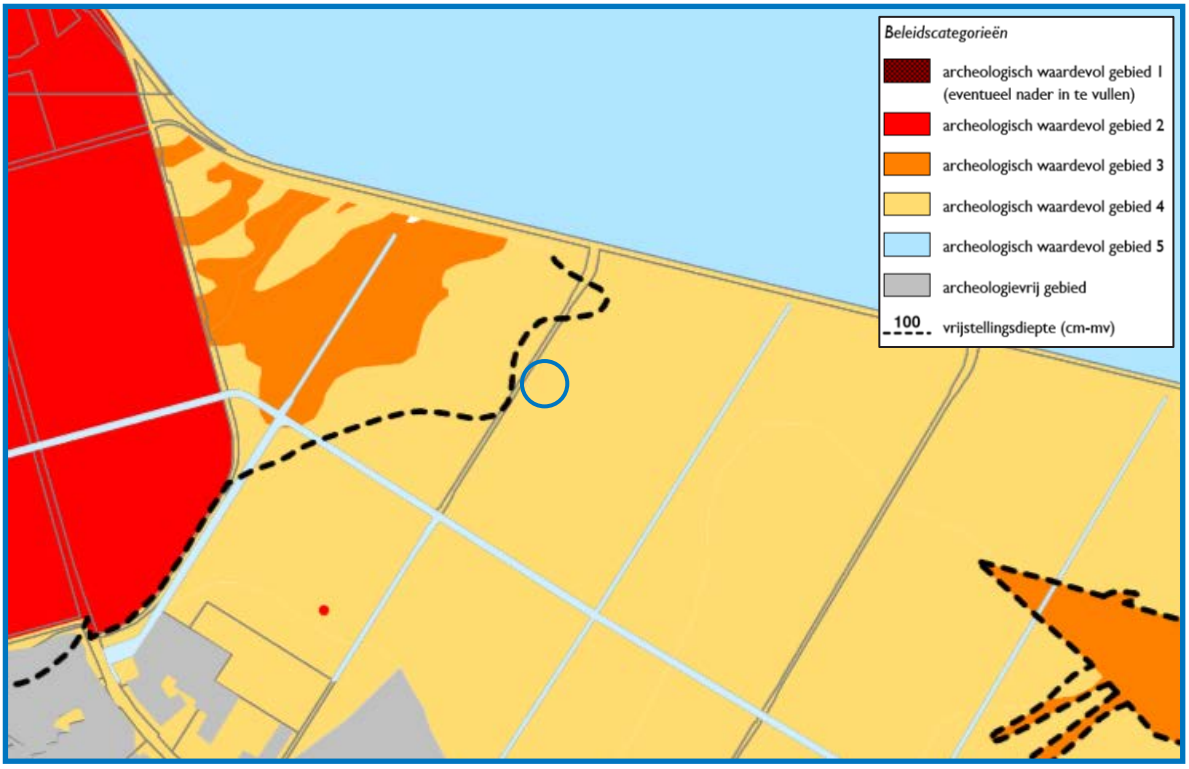

Figuur 4.5 Archeologische Beleidskaart gemeente Dronten (= planlocatie) bron: www.dronten.nl

Overigens speelt de diepte van de bodemingreep ook nog een rol speelt. De bestaande erven vallen buiten de archeologische waardevolle gebieden, omdat hierop al verstoring plaatsvond. De locatie heeft volgens de archeologische beleidskaart een vrijstellingsdiepte van 100 centimeter.

In het vigerende bestemmingsplan heeft het bouwperceel een oppervlakte van circa 2,5 hectare. Deze wordt uitgebreid tot 3,5 hectare. De bruto vergroting van het bouwperceel is 1,0 hectare. De diepte van de bodemingrepen is minder dan 100 centimeter. Indien aan tenminste één van de vrijstellingscriteria wordt voldaan, dan is het uitvoeren van archeologisch onderzoek niet vereist. Aangezien aan beide vrijstellingscriteria wordt voldaan, geldt geen onderzoek plicht. Aan het bepaalde omtrent archeologie wordt dan ook voldaan. Mochten tijdens de bodemingrepen toch archeologische resten worden aangetroffen, dan geldt een meldingsplicht.

Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenwet doorgevoerd via een wijziging van artikel 3.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening. In de toelichting van een bestemmingsplan moet voortaan het volgende worden opgenomen: een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Hierdoor dienen cultuurhistorische waarden dus uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

In het plangebied zijn geen cultuurhistorisch waardevolle elementen aanwezig. Dit aspect heeft dan ook geen consequenties voor het plangebied. De kenmerkende lineaire structuur van het landschap is de belangrijkste cultuurhistorische waarde in de omgeving. Deze wordt met de uitbreiding van de activiteiten in het plangebied niet aangetast.

In de nieuwe situatie vormt het nieuwe bouwvlak een solitair bebouwingselement binnen het open poldergebied. Hiermee wordt aangesloten bij de bestaande karakteristiek van het landschap. De landschappelijke inpassing van het perceel is afgestemd op de omgeving. Ten aanzien van het aspect cultuurhistorie zijn er geen belemmeringen voor dit bestemmingsplan.

4.11 WATERPARAGRAAF

4.11.1 Waterrelevant beleid

NATIONAAL WATERPLAN

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen.

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

KABINETSSTANDPUNT "ANDERS OMGAAN MET WATER"

In december 2000 is het kabinetsstandpunt "Anders omgaan met water" vastgesteld. Dit is met name nodig om het hoofd te kunnen bieden aan de zeespiegelstijging, toenemende neerslag en rivierwaterafvoer en verdergaande bodemdaling. Dit vergt een aanpak van het waterbeheer in samenhang met de ruimtelijke ordening. Het kabinetsstandpunt noemt de 'Watertoets' als instrument voor het vooraf beoordelen van ruimtelijke plannen op de gevolgen voor de waterhuishouding.

WATERBEHEERPLAN 2016-2021

Het beleid van het Waterschap Zuiderzeeland staat beschreven in het "Waterbeheerplan 2016-2021", vastgesteld op 27 oktober 2015. Dit plan beschrijft hoe het waterschap nu en in de toekomst blijft zorgen voor waterveiligheid en voor voldoende en schoon water. In het plan staan de doelen die het waterschap zich daartoe stelt en de maatregelen die het waterschap de komende 6 jaar gaat nemen om die doelen te realiseren. Het plan maakt duidelijk wat inwoners, overheden en belangenorganisaties van het waterschap mogen verwachten en vormt daarmee het contract met de samenleving. Daarnaast is de Keur van het Waterschap Zuiderzeeland een belangrijk regel stellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden.

STEDELIJK WATERPLAN

Het "Stedelijk Waterplan gemeente Dronten (2006)" biedt een visie op het watersysteem van de kernen in de gemeente. Deze visie wordt in het plan vertaald naar een maatregelenpakket voor de periode 2007-2016. De gemeente tracht hiermee de waterkwaliteit en de ecologische waarden te verbeteren en de beleving en het recreatief gebruik van het water op te waarderen. Het uiteindelijke doel van het waterplan is het realiseren van een veilig, ecologisch gezond watersysteem met een hoge belevingswaarde. Het dient als toetsingskader voor ruimtelijke ingrepen.

In het waterplan zijn de volgende concrete maatregelen opgenomen:

- herinrichten van verschillende oevers van de watergangen om de belevingswaarde te vergroten;
- maatregelen nemen die de negatieve invloeden op de waterkwaliteit en daarmee de ecologische potentie, wegnemen;
- inrichten van nieuwe watersystemen baseren op de huidige inzichten in waterbeheer (wateroverlastnormeringen die rekening houden met klimaatveranderingen);
- watergangen en kunstwerken zodanig aanpassen, dat het vasthouden van extra water mogelijk is ter voorkoming van het te vaak optreden van wateroverlast in het stedelijke gebied of op andere plaatsen in de polder;
- maatregelen nemen die recreatief gebruik van het water (beter) mogelijk maken.

4.11.2 Watertoetsproces

De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Het gaat echter niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren. De watertoets is uitgevoerd via www.dewatertoets.nl. Op basis hiervan is gebleken dat voor dit plan de normale procedure moet worden doorlopen. Het plan is hiervoor voorgelegd aan het waterschap Zuiderzeeland voor een wateradvies. Eventueel benodigde vergunningen (zoals een Keurontheffing) worden niet met deze waterparagraaf geregeld en worden via de daarvoor bedoelde procedures verkregen.

De relevante randvoorwaarden voor het plan zijn gerangschikt onder zeven streefbeelden ingedeeld op basis van de drie waterthema's 'Veiligheid, Voldoende Water en Schoon Water'.

THEMA VEILIGHEID

Het buitenwater is een reële bedreiging voor de veiligheid in Flevoland. Waterkeringen beschermen Flevoland tegen deze bedreiging. Het waterschap wil de veiligheid ook in de toekomst blijven waarborgen. Door te werken aan veilige, robuuste en duurzame waterkeringen anticipeert het waterschap op sociale ruimtelijke, economische en klimatologische ontwikkelingen. Regionale keringen kunnen zowel binnen als buitendijks liggen. De binnendijkse Knardijk, een zogeheten compartimenteringsdijk, scheidt Zuidelijk en Oostelijk Flevoland, om de gevolgen van een overstroming te beperken. Buitendijkse regionale keringen beschermen buitendijkse gebieden tegen hoog water.

Het plangebied ligt niet buitendijks of in een keurzone van de waterkering. Het is daarom niet te verwachten dat het plan van invloed is op de veiligheid van een waterkering. Ook ligt het plangebied niet in een gebied van kwetsbaar water. Op basis van de ingevoerde gegevens over het plangebied zijn er geen uitgangspunten voor het thema veiligheid van toepassing.

THEMA VOLDOENDE WATER

Het waterschap streeft naar een robuust watersysteem dat de effecten van toekomstige klimaatveranderingen en bodemdaling kan opvangen. De planontwikkeling is gelegen in een watersysteem dat op basis van de toetsing in 2012 voldoet aan de normering voor wateroverlast. Een dergelijk systeem kan het water verwerken tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten.

Het verharden van grond met bebouwing of bestrating leidt tot een versnelling van de afvoer van neerslag naar het watersysteem. Waar het verharde oppervlak als gevolg van een ruimtelijke ontwikkeling toeneemt, dienen compenserende maatregelen te worden genomen om piekafvoeren te verwerken. Afwenteling op omliggende gebieden wordt voorkomen en de bergingsruimte in het watersysteem blijft behouden.

Het plangebied is gelegen in het landelijk gebied. Het verhard oppervlak neemt als gevolg van de ontwikkeling netto met circa 3.500 m² toe. Bij een toename van meer dan 2500 m² is compensatie noodzakelijk. Er is sprake van een norm van 5% watercompensatie. Dit leidt tot een benodigde compensatie van 175 m². De bestaande erfsloot aan de achterzijde van het huidige perceel moet worden gedempt (totale lengte circa 85 meter) om de bouwplannen mogelijk te maken. Tevens wordt de kavelsloot aan de noordoostzijde van het perceel, ter plaatse van de nieuwe pluimveestallen, gedempt (over een lengte van circa 100 meter).

Bij de demping van een deel van de kavelsloot is rekening gehouden met de drainage van de aanliggende landbouwkavels. De drainage zorgt er namelijk voor dat het te veel aan water op de kavels wordt afgevoerd naar de kavelsloten. De kavelsloten zorgen voor de afvoer van dit water op het hoofdwatersysteem. Ter plaatse van de te dempen kavelsloot is geen drainage aanwezig, waardoor er geen problemen zullen ontstaan met het ontwateren van de landbouwkavels.

Beide te dempen sloten moeten één op één gecompenseerd worden (circa 555 m²). Deze compensatie wordt gerealiseerd door de resterende kavelsloot langs de noordoostzijde het bedrijf, tot aan de Elandtocht, te verbreden met circa 1 meter, over een lengte van circa 550 meter. Tevens wordt de sloot langs de Tarpanweg verbreed met circa 1 meter, over een lengte van circa 185 meter. Op deze wijze wordt voldoende compenserende waterberging gerealiseerd. Het functioneren van het huidige watersysteem verslechtert hierdoor niet. Ook het streefpeil verandert als gevolg van het plan niet. Het aantal maatregelen om het watersysteem in te richten wordt zoveel mogelijk beperkt. Het plan heeft geen nadelige gevolgen voor (grond)water in de omgeving. Voordat met enige demping (verharding) gestart wordt, dient de compensatie van open water (verleggen, verbreden of nieuw aanleggen) te zijn aangelegd. Voor de werkzaamheden (aanbrengen verhard oppervlak, dempen en graven van watergangen) zal initiatiefnemer een watervergunning aanvragen.

Het watersysteem zorgt in normale situaties voor een goede doorstroming en afwatering in het beheergebied en maakt het realiseren van het (maatschappelijk) gewenste grond- en oppervlaktewaterwaterregime (GGOR) mogelijk. Waterschap Zuiderzeeland streeft ernaar dat de feitelijke situatie van het watersysteem overeenkomt met de legger. Op die manier kan het waterschap weloverwogen anticiperen op en reageren in extreme situaties.

Dempingen worden gecompenseerd met het graven van een minimaal gelijk oppervlak aan open water met eenzelfde drooglegging dat in open verbinding staat met het bestaande watersysteem. Voordat met enige demping van water gestart wordt, dient de compensatie van water te zijn aangelegd. Voor het dempen van erf- en wegsloten is enkel compensatie nodig, indien de sloot tussen akker en erf ligt of een functie als kavelsloot vervult.

Ten behoeve van de planontwikkeling is een bronnering nodig waarbij het grondwater wordt weggepompt om werkzaamheden in de bodem onder de grondwaterstand te kunnen uitvoeren. Dit moet gemeld worden en in bepaalde gevallen is een vergunning nodig.

THEMA SCHOON WATER

Bij de inrichting van het watersysteem wordt gestreefd naar het realiseren van een ecologisch gezond watersysteem. Bij de dimensionering van het watersysteem wordt rekening gehouden met de te verwachten waterkwaliteit. Oppervlaktewater met een doelstelling voor goede chemische en/of biologische waterkwaliteit (vaak helder) wordt niet nadelig beïnvloed door water met een lagere waterkwaliteitsdoelstelling (vaak troebel). Met dit plan wordt de biologische waterkwaliteit van het bestaande oppervlaktewater niet benadeeld.

In het ontwerp van het watersysteem wordt uitgegaan van het principe ‘schoonhouden, scheiden, zuiveren’. Verontreinigingen worden voorkomen of aangepakt bij de bron. Conform de Waterwet (Ww) is het verboden om zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in welke vorm dan ook te brengen in oppervlaktewateren. Schoon regenwater mag zonder waterstaatswerk direct geloosd worden op oppervlaktewater. Indien hiervoor een voorziening (zoals een drain of buis) wordt aangebracht, is hiervoor een vergunning nodig.

De voor demping van bestaande watergangen gebruikte materialen moeten voldoen aan de eisen uit het “Besluit bodemkwaliteit (BBK)” en/of de Waterbodemkwaliteitskaart van waterschap Zuiderzeeland.

Lozingen op oppervlaktewater als gevolg van uitlogende materialen verwerkt in bouwwerken (bijv. zinken of koperen daken) zijn vergunningplichtig. Lozingen op kwetsbaar water van alle typen oppervlakken gemaakt van uitlogende materialen worden verboden door het waterschap. Met dit plan worden geen verontreinigde stoffen geloosd op het oppervlaktewater en er wordt niet gewerkt met uitlogende materialen.

Voor bestaande gebieden wordt gestreefd naar het afkoppelen van verhard oppervlak. Het ombouwen van bestaande stelsels naar ‘zuiverend’ gescheiden stelsels heeft een sterke voorkeur. Afstromend regenwater van vervuilde oppervlakken wordt gezuiverd.

Het hemelwater stroomt onder vrij verval af, direct of indirect (eventueel via een lokale zuivering) richting open water. Het afstromend hemelwater wordt vanaf de erfgrens, en waar mogelijk, bovengronds aangeboden. Vuil hemelwater is afstromend hemelwater dat niet onder schoon is vermeld. Verharde oppervlakken die vervuild zijn of waar de kans op vervuiling groot is, worden afgevoerd via een (in)filtratievoorziening, (in)filtratieberm en/of slibafscheider. Een bodempassage wordt gedimensioneerd volgens de Leidraad Riolering. De afvoer van minder schone verharde oppervlakken via het rioolstelsel vindt plaats op basis van expertjudgement.

Het bedrijfsafvalwater neemt door de ontwikkelingen enigszins toe. Het betreft hoofdzakelijk spoelwater ten behoeve van het reinigen van de stallen. Dit afvalwater zal gescheiden afgevoerd worden naar een inloopput, welke in de nabijheid van de stallen gerealiseerd wordt.

Het ‘schone’ hemelwater van het erf en de daken wordt bij onderhavig plan niet afgevoerd via het riool of naar de inloopput, maar naar de kavelsloot. In de huidige situatie wordt het hemelwater afgevoerd naar het gedeelte van de kavelsloot, wat langs de rundveestal en de sleufsilo’s ligt. Op deze sloot zullen ook de hemelwaterafvoeren van de nieuwe stallen worden aangesloten. Dit heeft als voordelen dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet wordt belast en dat er minder of geen overstorten van het riool zullen plaatsvinden bij hevige buien. Doordat het schone hemelwater niet in contact komt met bedrijfsprocessen, raakt het niet vervuild en kan het rechtstreeks afgevoerd worden naar het oppervlaktewater. Het erf wordt bovendien regelmatig droog gereinigd om te voorkomen dat hemelwater in contact komt met vervuilende stoffen als mest, voeders, etc.

Het plan maakt geen functies mogelijk die tot extra belasting van de waterkwaliteit kunnen leiden. Daarnaast wordt vermeden dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), mineralen, teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede milieuvriendelijke en duurzame alternatieven. De bouwwijze en onderhoudstechniek moeten emissievrij zijn.

4.12 DIER- EN VOLKSGEZONDHEID

Een zoönose is een infectieziekte die kan worden overgedragen van dieren op mensen. Voorbeelden van zoönosen zijn Bovine Spongiforme Encefalopathie (BSE) bij runderen en Q-koorts bij melkgeiten. Vogelgriep of Aviaire Influenza (AI) is een besmettelijke virusziekte die overdraagbaar is op pluimvee en een aantal andere vogelsoorten. Vooral verspreiding via trekvogels vormt een risico. In zeer zeldzame gevallen kunnen mensen ook besmet raken met het vogelgriepvirus. Dit is het geval bij zeer nauw contact met besmette vogels of pluimvee. Ter voorkoming van een uitbraak van de vogelgriep zijn er binnen de inrichting en in omliggend perceel geen extra waterelementen aanwezig. Wilde (trek)vogels strijken graag neer bij waterelementen, waardoor de kans op ziekteoverdracht groter wordt. Doordat de locatie niet aantrekkelijk wordt gemaakt voor wilde vogels, wordt de ziektedruk bij de inrichting beperkt.

Momenteel kunnen er geen wetenschappelijk onderbouwde uitspraken worden gedaan over het infectierisico voor omwonenden van veehouderijen, met uitzondering van Q-koorts. Wat betreft de overige zoönosen (infectieziekten die van dier op mens worden overgedragen) zijn onvoldoende gegevens beschikbaar over het risico in relatie tot veehouderijen, het bedrijfstype en de bedrijfsgrootte. Wel is bekend dat veehouders, medewerkers op veehouderijen en dierenartsen een verhoogd risico hebben om bepaalde zoönosen op te lopen. Direct contact met dieren is daarbij een risicofactor (RIVM, 2012).

Aangezien er in de directe omgeving van het bedrijf geen mensen wonen (het bedrijf bevindt zich in het buitengebied en de dichtstbijzijnde woning – de bedrijfswoning behorende bij het agrarische bedrijf aan de Tarpanweg 8 – ligt op een afstand van 74 meter vanaf de voorgevel van stal A), is het risico dat mensen besmet raken met zoönosen gering.

Stallen stoten via hun ventilatielucht stofdeeltjes uit. Deze stofdeeltjes kunnen endotoxinen bevatten. Endotoxine is een deel van de celwand van bepaalde, zogenaamde Gram-negatieve bacteriën, en worden beschouwd als een algemene marker voor bacteriële blootstelling (Douwes et al., 2003). De endotoxineniveaus zijn gemiddeld circa 50% hoger voor meetlocaties op korte afstand van veehouderijbedrijven (< 250 m) dan op grote afstand van veehouderijbedrijven (> 1.000 m).

Concentraties op woonadresniveau zijn circa een factor 10 lager dan de endotoxineconcentraties die op 100 meter van de stallen van de veehouderijbedrijven gemeten zijn. De jaargemiddelde endotoxineconcentraties zijn hoger wanneer de dichtstbijzijnde veehouderij meer nabij is en/of wanneer meer veehouderijen in een straal van 1.000 meter rond de meetlocaties aanwezig zijn.

Een groot aantal veehouderijen in een gebied draagt bij aan de verhoging van de blootstelling aan fijnstof. De afstand tot het dichtstbijzijnde bedrijf, ongeacht het type bedrijf, is niet duidelijk geassocieerd met de longfunctie. Omdat de splines aangeven dat pas bij hogere bedrijfsdichtheden (> 15 - 17 bedrijven in een straal van 1.000 meter) associaties worden gevonden, levert een klassieke lineaire regressieanalyse of een inter-kwartiel analyse geen significante verbanden op.

In de omgeving van het bedrijf aan de Tarpanweg zijn hoofdzakelijk akkerbouwbedrijven gelegen. Er is één zorgboerderij gelegen binnen een straal van 1 kilometer rond onderhavig bedrijf. Op 1,6 kilometer ten zuidwesten ligt een melkveehouderij, aan de Tarpanweg 20. Het dichtstbijzijnde pluimveebedrijf (aan de Rivierduinweg) ligt op een afstand van circa 3,4 kilometer van het bedrijf aan de Tarpanweg.

Wonen in de buurt van veehouderij lijkt een beschermend effect te hebben op het ontwikkelen van atopie, vooral op heel korte afstand van een veehouderij. Er wordt geen duidelijke relatie gevonden tussen atopie en het aantal veehouderijbedrijven in een straal van 1.000 meter rond de woning. De resultaten wijzen op de ontwikkeling van een ‘beschermende’ immuunrespons bij omwonenden van veehouderijbedrijven mogelijk als gevolg van emissies afkomstig van veehouderijbedrijven of een hogere kans op diercontact bij direct omwonenden. Aangetoond is dat mensen die rondom veehouderijen wonen minder astma en allergieën hebben. Dicht bij veehouderijen wonen minder mensen met COPD, een chronische ziekte aan de longen. Daar staat tegenover dat de mensen in de omgeving die wel COPD hebben, daar vaker en/of ernstigere complicaties van hebben.

Concluderend kan worden gesteld dat de woningen binnen een straal van 1 kilometer niet zijn gelegen in een gebied met een hoge dichtheid aan veehouderijbedrijven, waarmee er geen ongunstig effect voor omwonenden verwacht wordt. Daarnaast wordt een daling van de fijnstofemissie gerealiseerd door onderhavig plan, wat in het kader van endotoxine een positief effect kan hebben op gezondheid van mensen.

5 JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 INLEIDING

In dit hoofdstuk worden de regels van het voorliggende bestemmingsplan nader toegelicht. De regels zijn afgestemd op de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) die op 1 juli 2008 in werking zijn getreden. Tevens is het plan afgestemd op de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP2012), d.d. 18 april 2012. Dit betekent onder meer dat niet meer wordt gesproken van (plan)voorschriften, maar van (plan)regels. Tevens zijn in de SVBP2012 verplichtingen opgenomen ten aanzien van de naamgeving van bestemmingen en aanduidingen, met het oog op de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Deze zijn in het voorliggende bestemmingsplan toegepast.

De SVBP2012 en het Bro bevatten een aantal onderdelen die verplicht moeten worden overgenomen in de regels van een bestemmingsplan. Dit betreft:

- begrippen: (SVBP2012);
- de wijze van meten (SVBP2012);
- anti-dubbeltelbepaling (Bro);
- overgangsrecht (Bro).

De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bevat een verbod om zonder omgevingsvergunning de gronden en bebouwing in strijd met het bestemmingsplan te gebruiken of te laten gebruiken (art. 2.1 lid 1 Wabo) Dit hoeft dus niet in de regels te worden opgenomen. Hetzelfde geldt voor de strafbepaling.

5.2 NADERE TOELICHTING OP DE REGELS

De SVBP2012 geeft een verplichte indeling van de hoofdstukken van de regels uit oogpunt van leesbaarheid en raadpleegbaarheid:

- Hoofdstuk 1 Inleidende regels (begrippen en wijze van meten).
- Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels (bestemmingen).
- Hoofdstuk 3 Algemene regels (anti-dubbeltelregel en algemene afwijkingsregels).
- Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels (overgangsrecht en slotregel).

5.2.1 Hoofdstuk 1 Inleidende regels

ARTIKEL 1: BEGRIPPEN

Het opnemen van begripsbepalingen is beperkt tot die begrippen, waarbij sprake is van een (mogelijke) afwijkende betekenis in het algemeen spraakgebruik en/of technische begrippen, waarbij een vereenvoudigde omschrijving de leesbaarheid bevordert. Begrippen die zijn voorgeschreven in de SVBP2012 zijn conform overgenomen.

ARTIKEL 2: WIJZE VAN METEN

Ter adstructie van de in de regels aangegeven afmetingen is aangegeven waar en hoe deze worden gemeten.

5.2.2 Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

De regels van een bestemming zijn als volgt opgebouwd en benoemd, waarbij een bestemmingsregel niet alle elementen hoeft te bevatten.

- bestemmingsomschrijving;
- bouwregels;
- nadere eisen;
- afwijken van de bouwregels;
- specifieke gebruiksregels;
- afwijken van de gebruiksregels;
- omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
- wijzigingsbevoegdheid.

BESTEMMINGSOMSCHRIJVING

De bestemmingsomschrijving omvat een opsomming van de functies / gebruiksmogelijkheden binnen de gegeven bestemming. Deze opsomming is van wezenlijk belang, aangezien zij de basis vormt voor de overige op de bestemming betrekking hebbende regels.

BOUWREGELS

In de bouwregels zijn objectieve regels gesteld met betrekking tot de plaats en de afmetingen van de gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde.

NADERE EISEN

Hierin zijn onderdelen opgenomen waarin het college van burgemeester en wethouders nadere eisen kan stellen.

AFWIJKEN VAN DE BOUWREGELS

Hierin zijn mogelijkheden opgenomen om in beperkte mate af te wijken van de opgenomen bouwregels indien aan de opgenomen voorwaarden wordt voldaan.

OMGEVINGSVERGUNNING VOOR HET UITVOEREN VAN WERKEN, GEEN BOUWWERKEN ZIJNDE EN WERKZAAMHEDEN

Om de kwaliteiten van een bestemming te beschermen, is een aantal werken en werkzaamheden niet zonder meer toegestaan, maar alleen nadat een omgevingsvergunning is verkregen. De desbetreffende werken en werkzaamheden en de toetsingscriteria voor de beoordeling van een aanvraag voor een omgevingsvergunning zijn hier opgenomen.

WIJZIGINGSBEVOEGDHEID

Naast afwijkingen van de regels kan een bestemmingsplan wijzigingsbevoegdheden bevatten om flexibiliteit te bieden. Het wijzigen van een plan is een bevoegdheid die aan burgemeester en wethouders toekomt.

5.2.3 Hoofdstuk 3 Algemene regels

Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat bij opeenvolgende aanvragen om omgevingsvergunning waarbij een bepaalde oppervlakte aan grond als voorwaarde is geformuleerd, dezelfde grond opnieuw bij de afweging omtrent vergunningverlening wordt betrokken. De anti-dubbeltelregel wordt conform art. 3.2.4 Bro overgenomen in het bestemmingsplan. Daarnaast zijn ook algemene gebruiks- en afwijkingsregels opgesteld. Er is in de regels geen aparte gebruiksbepaling met gebruiksverbod opgenomen. De Wet algemene bepaling omgevingsrecht voorziet daarin (art. 2.1 lid 1 Wabo).

5.2.4 Hoofdstuk 4 Overgangsrecht en slotregel

In het bestemmingsplan is het overgangsrecht conform de artikelen 3.2.1 en 3.2.2 Besluit ruimtelijke ordening opgenomen. In de slotregel is aangegeven onder welke benaming het bestemmingsplan wordt aangehaald.

5.3 BESTEMMINGEN

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden bezien en toegepast. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld.

De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan. De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

De bestemmingsregels in dit plan sluiten zoveel mogelijk aan bij de wijze van bestemmen in het bestemmingsplan “Buitengebied Dronten (D4000)”. In het plangebied komt één enkelbestemming voor, namelijk ‘Agrarisch’. In artikel 3 is de bestemming ‘Agrarisch’ opgenomen, met de bijbehorende bouw- en gebruiksregels. De gronden zijn primair bestemd voor het agrarisch grondgebruik. Binnen deze bestemming is de uitoefening van een agrarisch bedrijf, al dan niet in combinatie met een ondergeschikte tweede tak (nevenactiviteit) in de vorm van intensieve veehouderij, intensieve kwekerij en / of glastuinbouw, mogelijk ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van agrarisch-bedrijfskavel’. Deze nevenactiviteit is begrensd op 3.500 m^2.

Door middel van de bouwregels wordt geregeld dat uitsluitend gebouwen ten behoeve van één agrarisch bedrijf worden gebouwd. Gebouwen en overkappingen mogen uitsluitend ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van agrarisch – bedrijfskavel’ worden gebouwd. Wonen ten behoeve van de agrarische bedrijfsvoering is binnen de op verbeelding aangegeven bedrijfskavel mogelijk. Er is maximaal één bedrijfswoning toegestaan. De maatvoering van de bedrijfswoning, de bijbehorende bijgebouwen en de bedrijfsgebouwen is opgenomen in een bouwschema.

De kavelsloten staan in hoofdzaak ten dienste van de agrarische functie en behoren als zodanig binnen de gebiedsbestemming ‘Agrarisch’. Wel zijn ze, met het oog op behoud, binnen deze gebiedsbestemming op de verbeelding met een aanduiding weergegeven.

Het plangebied is tevens voorzien van de aanduiding ‘specifieke vorm van agrarisch – open ruimte’, aangezien het gebruik van de gronden ten behoeve van bosbouw, houtteelt of andere opgaande teeltvormen, hoger dan 2 meter, niet wenselijk is in een dergelijk open gebied.

Verder is het plangebied voorzien van de dubbelbestemming ‘Waarde – Archeologie 4’ en de functieaanduiding ‘specifieke vorm van waarde - archeologie dieptecriterium 1m’. Dit aspect is in paragraaf 4.10 reeds uitgebreid toegelicht.

6 UITVOERBAARHEID

Conform artikel 3.1.6. van het Besluit ruimtelijke ordening dient de toelichting van een bestemmingsplan inzicht te geven over de uitvoerbaarheid van het plan.

6.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Conform artikel 3.1.6 van het Bro dient bij het opstellen van een bestemmingsplan onderzoek te worden ingesteld naar de uitvoerbaarheid van het plan. Onderdeel daarvan is een onderzoek naar de financiële haalbaarheid van het plan. Een tweede bepaling omtrent het financiële aspect is het eventueel verhalen van plankosten.

De betreffende grond voor de nieuwbouw is in eigendom van de aanvrager. Omdat de uitbreiding een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente gemaakt worden voor het voeren van de herziening van het bestemmingsplan worden verrekend in de leges.

Mogelijke planschadekosten zijn voor rekening van de initiatiefnemer. Tussen de gemeente en de aanvrager wordt een planschadeovereenkomst afgesloten. Overigens is het niet de verwachting dat planschade optreedt. De uitbreidingsplannen van de aanvrager zorgen niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven. Bovendien is het aantal omwonenden in de omgeving beperkt. Op basis van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het plan economisch uitvoerbaar is.

6.2 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

Het bestemmingsplan wordt in het kader van artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) voor overleg toegezonden aan het betrokken waterschap en die diensten van provincie en rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn. De directe omgeving is door de initiatiefnemer geïnformeerd (zie bijlage 7).

Tevens zal het plan als ontwerp ter inzage gaan. Eenieder heeft dan de mogelijkheid tot het indienen van een zienswijze. De reacties zullen worden samengevat en beantwoord. Tegen het uiteindelijke besluit kunnen belanghebbenden beroep instellen. De voornoemde procedure toont de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aan.

7 OVERLEG EN ZIENSWIJZEN

De procedures voor vaststelling van een bestemmingsplan zijn door de wetgever geregeld in de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In deze wet is bepaald dat tussen de gemeente en verschillende instanties, waar nodig, overleg over het plan moet worden gevoerd.

Artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) geeft aan dat bij de voorbereiding van een bestemmingsplan burgemeester en wethouders overleggen met de besturen van de bij het plan betrokken waterschappen. Waar nodig plegen zij tevens overleg met besturen van andere gemeenten, met de provincie, de inspecteur voor de ruimtelijke ordening en met eventuele andere diensten van Rijk en provincie die belast zijn met de behartiging van belangen die in het plan in het geding zijn.

In het kader van het vooroverleg op grond van artikel 3.1.1 van het Bro wordt het bestemmingsplan toegezonden aan de Provincie Flevoland en het Waterschap Zuiderzeeland. Van de ingekomen reacties wordt een samenvatting gegeven.

Op de voorbereiding van een bestemmingsplan is tevens afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat door eenieder gedurende een termijn van zes weken zienswijzen omtrent het ontwerp bij de gemeenteraad naar voren kunnen worden gebracht. Als er zienswijzen worden ingediend, worden deze samengevat weergegeven en beantwoord in een nota van zienswijzen die als bijlage aan het bestemmingsplan wordt toegevoegd.

AGRA-MATIC

ADVIES MILIEU BOUW